

הוועדה לביקורת – תמליל

מספר הוועדה : 1

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ד בתמוז תשפ"ד (30.7.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : צבי אבו

שעת תחילת הוועדה : 10:00

שעות סיום הוועדה : 11:21

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אלדד רבינוביץ:

מתכבד לפתוח את וועדת הביקורת הראשונה. וועדה מאוד מיוחדת עם השלכות רוחב גדולות לעיר, ולעירייה, מבחינתי זה וועדה ראשונה, שאני מנהל, אישית זה מרגש אותי, תקופה לא כל כך פשוטה לכולנו, עם המלחמה, עם החטופים, אבל אנחנו יודעים דבר אחד, שאנחנו חייבים להמשיך לבנות, חייבים להמשיך להתקדם, אין לנו שום פריבילגיה לשקוע במקום שלנו, וזה מה שבעזרת השם נעשה עכשיו. אני רוצה להודות לכל החברים שהגיעו, למבקרת, לחשב, לכולם. ציון בכלל יופי, ירושלים זאת עיר הכי חשובה, העיר הכי יפה, על ציון נאמר, על ירושלים נאמר - סוב ציון והקיפוא, ספרו מגדליה, וישיתו לבכם לחילה, פסגו ארמונותיה, לנו יש את האחריות הזאת, את הזכות הזאת שמה שאמר דוד המלך, לספור את הנכסים, לעבוד עליהם לבדוק, לבדוק את ירושלים, אנחנו עכשיו בימי בין המצרים, (לא ברור) החורבן נאמר כל ירושלים, אין - מנהל לה מכל בנים ילדה, ואין מחזיק בידעה מכל - בנים גדלה, אז בורך השם אנחנו היום בימי התקומה, ירושלים הולכת ונבנית, יש ניהול של ירושלים, יש מי שמחזיק בידה, אנחנו משתדלים להיות חלק מזה, בעזרת השם אנחנו כל הזמן הולכים ומשתפרים, בעזרת השם אנחנו נבנה עוד ועוד את ירושלים. בעיני התפקיד של הביקורת בכלל ושלי כיושב ראש וועדת ביקורת, זה בעצם לייצר איזה שהוא מראה, מראה לעירייה, להאיר פינות חשוכות, לסייע גם למבוקרים, לשפר את תהליכי העבודה, ולמנוע את הכשלים. כעו"ד לא, לא זרה לי עבודת הביקורת. הרבה פעמים במסגרת הכנה של תיקים, מייצרים איזה שהיא ביקורת ומנגנונים לגופים, מביאים את זה לביקורת שיפוטית, וגם כל מיני תחומים אחרים, בחיים הדבר הזה זה מוכר לי, בעזרת השם אשתדל להביא את היכולות, ואת הידיעה שלי לכאן. בעזרת השם אני לא מתכוון להתעסק בהאשמות, או בטלת רפש, זה לא הנושא, פחות להתעסק בגורמים לכשל, באנשים של הכשל, אלא יותר בגורמים של הכשל, יותר במגנונים, לנסות לייצר תיקון, אין כאן אף שאלה אישית, אין כאן אף האשמה אישית, בעזרת השם גם אני לא, לא כל כך אוהב לחפור, אם תהיה שאלה שאני לא אקבל, שאני מקבל תשובה, אני אשאל אותה שוב. אני רוצה לבקש מידידי דני ליבמן, מכיר אותו הרבה מאוד שנים, שיגיד כמה מילות פתיחה גם הוא.

עו"ד דני ליבמן:

אז כמו שם וועדת ביקורת, היא וועדה חשובה, היא וועדה סטטוטורית, והחקיקה לגביה, שלובה בחקיקה לגבי מבקר העירייה, או בירושלים אומרים בעצם מבקרת העירייה. שעיקר, עיקר העבודה של הוועדה זה לדון בדוחות ביקורת של מבקרת העירייה, ולכן הסעיפים שמדברים עליהם שלובים גם בפרק הוועדות, זה גם בפרק המבקרת. הרכב הוועדה זה בערך זה עד 7 חברים, אנחנו עכשיו במצב של, חבר אחד נוכח הקואליציה מקיר לקיר, אני גם זוכר תקופה שהיה חבר אחד מאופוזיציה, אז גם קיים, היושב ראש הוא בדרך כלל מהאופוזיציה, או שאינו חבר וועדת הנהלה, לא מכהן בגוף עירוני מבוקר, ולא יושב ראש וועדת כספים או וועדת מכרזים. כמו התפקידים של הוועדה לדון בדוחות מבקרת העירייה, מבקר המדינה, משרד הפנים על העירייה, אם יש דוחות ביקורת אחרים על העירייה, לעקוב אחרי תיקון הליקויים שהעלתה הביקורת, העלתה הביקורת, ולגביה הוועדה מגישה למועצה את סיכומיה והצעותיה, מזמינים לדיונים את מבקרת העירייה, (לא ברור) נוספים לפי העניין, או של גופים עירוניים מבוקרים, כדי להגיב על הדוחות. כמו כן הוועדה יכולה לבחור,

נושאים לביקורת במסגרת תוכנית עבודה שנתית של המבקר, עד שני נושאים לשנת עבודה. בשביל זה אתה לא צריך לקיים דיון, אתה יכול להחליט ולבקש,

שמוליק זליגמן:

שני נושאים הוא רשאי?

עו"ד דני ליבמן:

עד שני נושאים.

עופרה ברכה:

עד שני נושאים.

שמוליק זליגמן:

זה מה שהוא רשאי לבקש?

עו"ד דני ליבמן:

מה? לא מספיק? לכל שנה. עשרה נושאים לקדנציה.

שמוליק זליגמן:

מה זה שני נושאים לשנה? ברור, לא, סתם, יושב ראש נגיד הוא רוצה 10, אסור לו?

עופרה ברכה:

המבקר יש לה תוכנית עבודה, היא לא יכולה לעשות, ראש העירייה יכול נושא אחד.

שמוליק זליגמן:

כן? טוב.

עופרה ברכה:

רק שנייה העירייה נושא אחד.

אלדד רבינוביץ:

אז אנחנו כבר יישמו את הדבר הזה, הגשנו בקשה.

שמוליק זליגמן:

כן, אתה הגשת בקשה לשני נושאים? מותר לדעת או שזה? לא,

עופרה ברכה :

בדרך כלל התוכנית עבודה של המבקרת היא,

שמוליק זליגמן :

חסוי,

עו"ד דני ליבמן :

חסוי.

שמוליק זליגמן :

לא, לא, בסדר, בסדר.

עופרה ברכה :

אנחנו מוודאים את זה בהמשך.

שמוליק זליגמן :

בסדר, מאה אחוז. דני,

אלדד רבינוביץ :

מצוין.

שמוליק זליגמן :

תגיד משהו על המינהל הכספי שמתחילים בו את הזה.

עו"ד דני ליבמן :

טוב, המינהל הכספי, בלי קמח אין תורה, זהו.

רבקה חברוני :

יש פה אנשים שהפריעו לו.

עופרה ברכה :

בוא נגיד הצלחה, בהצלחה רבה ליושב ראש הוועדה.

שמוליק זליגמן :

כן, בהצלחה.

דוברת לא מזוהה:

בהצלחה.

שמוליק זליגמן:

בהצלחה רבה.

עופרה ברכה:

הצלחתך, זה הצלחתנו.

אלדד רבינוביץ:

בעזרת השם. אז אתה רוצה להציג?

שמוליק זליגמן:

כן, אני מציג בכמה מילים. קודם כל מדובר יש שני דוחות, דו"ח אחד זה הדו"ח הכספי, והדוח השני זה הדובר המבוקר. הדו"ח הכספי אנחנו גם דיברנו לפני זה ב – 2022, העמוד הראשון, זה החוות דעת של הרואה חשבון, כמו שדיברנו, חוות דעת בלי הסתייגויות, שזה, זה הדבר הכי חשוב, אין בזה דברים חריגים בעירייה, כמובן שהוא מציין את התביעות התלויות, דיברנו על זה בחובות של העירייה, דיברנו על זה גם, על חובות של העירייה, יש בעיקר בארנונה, הסברנו איך זה גדל כל שנה, זה, אנחנו מוחקים כל שנה, ואנחנו גדלים יותר ממה שאנחנו מוחקים. ניסינו למחוק בזמנו באלק גדול אבל משרד הפנים דורש שזה יהיה ברמה הפרטני, תיק תיק זה, עבודה מטורפת, נמצא פה יובל הוא יכול בזה, בגדר הבלתי אפשרי, אנחנו לא מרימים ידיים, כל פעם מנסים מחדש, אבל שזה לא אושר ע"י משרד הפנים, זה לא רק בעיה שלנו, זה בעיה של כל הרשויות, אז ההיקפים של החובות האלו רק ילכו ויגדלו. כמו שהסברנו רק שתדעו ש - , אם יש צבר של כ – 5 מיליארד שקל, רק הריבית והצמדה בשנה זה 10%, זאת אומרת עכשיו ב – 6% הריבית בארנונה, ועוד 3%, ו – 4% הצמדה, 10% זה 500 מיליון, אנחנו מוחקים בשנה.

יובל דאר:

100, 200.

שמוליק זליגמן:

ולפעמים יותר, מבצעים עכשיו חיסלנו איזה 300, 400, אז אנחנו גם בלי לעשות, בלי שיהיו חובות חדשים, ההיקף חובות האלה יגדלו.

עופרה ברכה:

אתה מדבר על חובות מסופקים?

שמוליק זליגמן:

כן, כן.

עופרה ברכה:

כמה היום השערה שיש לנו?

שמוליק זליגמן:

הנה הוא כותב את זה בדו"ח, ב – 2022 היינו קרוב ל – 5 מיליארד שקל, חובות אבודים ומסופקים, היינו שמחים למחוק אותם, זה חובות מלפני 30, 40 ו – 50 שנה, אבל בשביל זה אנחנו צריכים לעשות עבודה מטורפת, תיק תיק, לחתור אחורה עכשיו 20 שנים, ישבנו על זה בזמנו עם חיים יפרח, ועוד לפני. לא יודע להביא עכשיו 20, 30 עובדים שיטפלו בזה, בשביל למחוק חובות.

עופרה ברכה:

כמה שנים שאני עבדתי בראש אגף התחלנו איזה שהיא עבודה, איך אנחנו בעצם פותרים את הסוגיה של החובות מסופקים, אני עזבתי שם.

שמוליק זליגמן:

זה לא נפתר,

עופרה ברכה:

אז כנראה לא את זה,

שמוליק זליגמן:

זה לא נפתר, וזה,

אלדד רבינוביץ:

זה ישיבה אבל.

שמוליק זליגמן:

אנחנו יושבים, כל יובל, לא, תגיד.

יובל דאר:

בוא תסתכל רגע, תגיד אם זה נכון,

שמוליק זליגמן:

רגע, אני לא רואה.

יובל דאר:

וואטסאפ.

שמוליק זליגמן:

רגע, זה סודי או לא? לא קיבלתי.

יובל דאר:

לא, לא משנה, מה שיש לי להגיד.

שמוליק זליגמן:

תגיד,

יובל דאר:

ב – 23 מחקנו חובות באופן גורף.

שמוליק זליגמן:

עד שנת 97.

יובל דאר:

97, כן, כל החובות שלא היו מוסדרים.

שמוליק זליגמן:

כן, אבל,

עופרה ברכה:

ושמה לא היה צריך שם שם?

שמוליק זליגמן:

שמה הבאנו טבלאות אקסל,

יובל דאר:

הבאנו טבלאות,

עופרה ברכה:

זה היה,

שמוליק זליגמן:

אבל הם לא רצו על כל שורה עכשיו תביא לי איזה,

יובל דאר:

הם רצו, אבל ויתרו,

שמוליק זליגמן:

הם רצו,

יובל דאר:

לחצת אותם.

שמוליק זליגמן:

כן, כי הם רצו מלכתחילה הם רצו כל שורה, זה אלפי שורות, הם רצו כל שורה מלכתחילה תגיד מה עשית, איזה הליכים עשית, דובר על באמת חובות אני לא יודע אם מישהו יודע.

יובל דאר:

לא מרוכז פשוט.

שמוליק זליגמן:

אז אנחנו כל שנה, אנחנו מנסים, עכשיו אנחנו נלך השנה, נמחק עד סוף 98, ואם ייתנו לנו יותר, נמחק יותר, אבל צריך לדעת שקצב הגידול בלי שיש חובות חדשים, כל שנה, זה עכשיו עם ההצמדה של 3%, 4%, זה 500, 400 מיליון בשנה, בלי שעשינו כלום. בסדר? אז זה, הפתיח, אנחנו את שנת 22 סיימנו, התקציב עמד על 7 נקודה, כמעט, 7.7 מיליארד, כפי שאמרנו כל שנה, אנחנו גדלים, 500, 400 מיליון, יש גם שנים שאנחנו גדלים יותר. בשנת 22, סיימנו בעודף תקציבי של 246 אלף שקל, מאוזנים, כמו שאמרנו שאנחנו כבר הרבה שנים משנת 2006, אני חושב, אחרי שהתחלנו להתרומם מתוכנית ההבראה, אנחנו מאוזנים כל שנה. וגם הקטנו את הגירעון המצטבר, דיברנו עליו, הגרעון המצטבר של העירייה לסוף 2022, עמד של כ- 262 מיליון, 200, ירד לא קצת, ב- 23. כמו שהסברנו אנחנו לא חייבים לאף אחד שום דבר, זה גרעון שהוא חשבונאי, אנחנו משלמים כמו שעון, לכל הספקים, אין ספקים שאנחנו, עוד פעם אם יש מישהו, דיברנו על זה, אם יש איזה אגף ששומר את החשבון אצלו במגירה ולא מוציא, אז אולי בעתיד יהיה לנו, אנחנו עכשיו חושבים לפנות לאותם ספקים ששמה הכול דיגיטלי, אבל זה לא היום, אבל מי שעובד כשורה והחשבוניות מוגשות, ואין איתם בעיות, אנחנו משלמים כמו שעון שוויצרי יותר טוב מהמדינה דרך אגב. שהמדינה למשל משרד הפנים, מענק בירה, אני לא יודע מתי תקבל אותו. יכול להיות בראשון לחודש, יכול להיות ב- 7, אם אתה לא מתקשר, לצערי הרב משרד הפנים בדברים האלו, לא עומד בלוחות זמנים. אני לא

מדבר כבר על תקציבי פיתוח, שאנחנו יכולים, אין להם תזרים, מכירה את זה? החשב הכללי לא שחרר להם, משרד הפנים שהוא הממונה על רשויות. אנחנו צריכים,

אלדד רבינוביץ:

וגרעון בתב"רים, זה לא דיברנו?

שמוליק זליגמן:

תב"רים זה גרעון זמני, אני נותן לך דוגמא, אם יש לי עכשיו השראה ממשרד החינוך, בניתי בית ספר, עלה 20 מיליון שקל, קיבלתי הרשאה באת לוועדת כספים, אתם אישרתם, פניתי למשרד הפנים, הוא אישר לי את התב"ר, התחלתי לצאת לדרך. אני מוציא את הכסף, עד שאני מקבל, מדווח עד שאני מקבל, זה לוקח בדילי, ולפעמים גם דילי, כמו שמה, לפעמים זה דילי שלוקח יותר מחודש, חודשיים, שאנחנו בעצם מממנים את המדינה, וזה מדובר ברשות כמו ירושלים, זה יכול להיות לך במאות מיליונים בשנה, הנה קח דוגמא גם מענק בירה. מענק בירה,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור).

שמוליק זליגמן:

עד שמעדכנים את מענק הבירה לסיכום התקציבי, למשל ב – 24, הסיכום התקציבי הוא 1,102,000,000 היום במשרד הפנים מופיע 765, כי אגף התקציבים והאוצר עדיין לא פנה לוועדת כספים לעדכן, כמו שאצלנו עדכוני התקציב, למה? כי הם בסוף עומדים, אבל בינתיים אני מקבל 1 חלקי 12 לא מיליארד 102, אלא מ – 760.

אלדד רבינוביץ:

אני ראיתי אבל בהמשך הדו"ח שחלק מהגרעון בתב"ר זה על, זה כל מיני עניינים של הרכבת הקלה, הסכם בעצם ש - ,

שמוליק זליגמן:

לא,

אלדד רבינוביץ:

שלא עמדנו,

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

אלדד רבינוביץ:

זה ככה מופיע בעמוד 34.

שמוליק זליגמן:

לא, תגיד לי איזה עמוד, בדו"ח הכספי או המפורט?

אלדד רבינוביץ:

הכספי.

שמוליק זליגמן:

באיזה עמוד?

אלדד רבינוביץ:

עמוד 34, למטה,

שמוליק זליגמן:

עמוד 34, לא, זה הערה שקודם כל ברוך השם בשנת 2023, תראה, מה שהיה, אני אתן לך היסטוריה קצרה, לא העיקר על כולם,

עופרה ברכה:

לא מעיק.

שמוליק זליגמן:

בקו הראשון של הרכבת, העירייה השתתפה בעבודות, אל מול הזכיון, הוא מקבל מענק הקמה, אנחנו נגזר עלינו לשלם 170 מיליון שקל. הלכנו, בכינו, פרסו לנו את זה, ונשאר לנו לפני כמה שנים, כתוב פה, כ – 70, 72 מיליון שקל שלא שילמנו. מה שקרה בינתיים זה ש - , התחלנו משא ומתן עם המדינה, כי הגיע ההסכמים של הקו הירוק, וגם הקו הכחול, ואמרנו - חבר'ה, מה זה ה - 70? אז במסגרת ההסכם שחתמנו בשנת, בשנת 2020, היה פה החשב הכללי, ואז רוני חזקיהו, חתמנו עם הסכם של הקו הירוק לגבי המימון, זה הסכם מורכב. ב – 23 חתמנו גם על נספח שלו שזה הקו הכחול, במסגרת ההסכם הזה ה – 70 מיליון שקל נמחקים. אז כל שנה הופיע,

אלדד רבינוביץ:

אין תנאים למחיקה, כתוב.

שמוליק זליגמן:

מה זה?

אלדד רבינוביץ:

כתוב כאן - שאין תנאים למחיקה, ובעצם לא עמדנו בזה.

שמוליק זליגמן:

לא, כי זה נכון לשנת 22.

אלדד רבינוביץ:

אוקי,

שמוליק זליגמן:

שנת 23 נחתם ההסכם של הקו הכחול, שאתה עוד שנה בעזרת השם או לפני שתדון בהסכם שיש של הקו הכחול, של דו"ח כספי 23, אתה כבר לא תראה את ההערה הזאת. נמחק, החוב הזה נמחק, היה סיפור, היינו צריכים להעביר להם את הדפו, אחד מהתנאים היה, שהדפו בכניסה לעיר, ליד המשרדי ממשלה, הקרקע עירונית, היא תעבור לבעלות המדינה, זה היה חלק מ - , כנגד מטצ'ינג, כנגד זה, סיפור שלם. עוד לא העברנו את הקרקע, נכון? ריטה.

ריטה לדיז'נסקי:

על מה אתה מדבר?

שמוליק זליגמן:

על דפו.

ריטה לדיז'נסקי:

דפו עוד לא.

שמוליק זליגמן:

עוד לא, אבל זה יבוא בכל מקרה מחקו לנו את החוב.

ריטה לדיז'נסקי:

בהתאם להסכם.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, בסדר, בהתאם להסכם, עשינו כמה תיקונים, כדי גם היה לנו שם גם בעיות מיסוי, לא אלאה את כולם, באמת זה היה דולורוזה ארוכה, אבל ב - 23 חתמנו בשנת 23, על הקו הכחול,

ריטה לדיז'נסקי:

אבל זה לא רק דפו.

אלדד רבינוביץ:

לא, לא, נכון, אבל הדפו זה מה שהיה כנגדו ה – 70 מיליון שקל. יש עוד שטחים שאנחנו מעבירים במסגרת ההסכם.

ריטה לדיו'נסקי:

חניונים,

שמוליק זליגמן:

חניונים וכל מיני,

ריטה לדיו'נסקי:

מסופי אוטובוסים,

שמוליק זליגמן:

זה היה חשוב למדינה. אנחנו מבחינתנו זה פחות, כי הדפו זה לא שמחר אני, זה קרקע שאני הולך לעשות ממנה, זה היא מיועדת לדפו, היא תהיה דפו, אז הסיכום היה שאני מעביר את הקרקע לבעלותם, רק של השטח התת-קרקעי למעלה שבונים, זה עדיין שטח שלי. זה הסכם מאוד גדול, אם אתה רוצה וזה מעניין אותך באמת, ניתן לך עליו סקירה, ברק ואני ליווינו,

ברק לוי:

כדאי אולי רק לומר כמה מילים, כי באמת זה הסכם, תקשיבו זה הסכם אדיר בעינינו לעירייה, עבדנו עליו, שמוליק ואני,

שמוליק זליגמן:

המון זמן.

ברק לוי:

שעות, עשרות רבות של שעות, בסופו של דבר תבינו מה היה, בלי, בלי להיכנס לפרטים.

עופרה ברכה:

בין העירייה למדינה, לא?

ברק לוי:

בין העירייה למדינה,

שמוליק זליגמן:

תחבורה ואוצר.

ברק לוי:

זה ההסכם,

עופרה ברכה:

גם אוצר.

ברק לוי:

כשהתחילו לבנות את הרכבות, כל קו כזה, תבינו רק הקו הכחול שעכשיו בונים שמתוכנן מרמות לגילה, העלות שלו נומינאלית לפי הצמדות, לפני 10 שנים הייתה 14 מיליארד שקלים. היום הוא כבר, אני לא יודע כבר כמה זה מגיע.

שמוליק זליגמן:

הוא מגיע להרבה יותר,

ברק לוי:

18.

שמוליק זליגמן:

ברור.

ברק לוי:

והמדינה, יחס מימון שלה, בפרויקטים של תחבורה זה 90 – 10, היא רצתה מאיתנו 10% השתתפות על כל קו. אז רק על הקו הכחול הזה, זה כמעט 2 מיליארד שקלים, ואיפה הקו הירוק שזה עוד, קצת פחות, כאילו זה, אבל עדיין זה מיליארדים. כשאנחנו באנו ואמרנו, חבר'ה לפרויקטים ממשלתיים, העירייה לא אמורה, וגם לא יכולה לשים 10% מעלות של כל פרויקט. ולכן הגענו איתם להסכמי מימון המורכבים האלה, ששם אנחנו גילמנו השתתפות, הרבה הרבה יותר נמוכה, שבאה לידי ביטוי גם בהיבטים קצת אחרים, וחשכנו המון כסף לעירייה.

שמוליק זליגמן:

והעברנו שטחים, בתמורה גם העברנו,

ברק לוי:

המון.

שמוליק זליגמן:

חלק מהשטחים, כי המדינה רצתה אותם, אז למשל הדפו, זה מאוד מאוד חשוב להם, שהולך ונבנה, אני לא יודע אם אתם מכירים צמוד למשרד התחבורה, כפי,

עופרה ברכה:

משרד התחבורה, לא?

שמוליק זליגמן:

כן איפה ש - , רחוב לורד,

עופרה ברכה:

כן, אני ראיתי את זה.

שמוליק זליגמן:

עובדים שם באמת, והולך לקום שם משרדי ממשלה, לא יודע כמה קומות.

אלדד רבינוביץ:

המשרדים הם כן שטח שלנו.

שמוליק זליגמן:

כן, והארנונה, הכול אנחנו נקבל, הכול אנחנו נקבל, והיה לנו ויכוחים היטלים ממתנים, על ההיטלים, ברק פה קיצר מאוד, אם זה יעניין אותך יום אחד, זה הסכם באמת, וזה היה הסכם המרכזי, אחרי זה היו עוד שני השלמות של הקו הכחול. שנחתמו ב – 23, ובחתימה של 23, שכמובן הכול אושר במועצה, והכול זה, החלטנו, ברגע שחותמים ה – 70 מיליון שקל, 72 זה כבר או יותר נמחק.

אלדד רבינוביץ:

אוקי,

שמוליק זליגמן:

אז ההערה הזאת, אבל זה לא קשור לגרעון בתב"רים.

אלדד רבינוביץ:

אוקי,

שמוליק זליגמן:

זה לא קשור.

אלדד רבינוביץ:

זה היה כתוב, בסדר גמור. אתה יכול, אתה רוצה להמשיך את ה - ?

שמוליק זליגמן:

כן, אז כמו שאמרתי, שנת 22 הסתיימה באיזון, ובעודף, הורדנו את הגרעון המצטבר שהוא על 260, סביב 262 מיליון שקל. ב – 22 פלוס מינוס. הייתה שנה טובה, גם בגבייה, זה היה לפני, ב – 23 חטפנו, אנחנו נדון בזה בפעם הבאה, כבר ב – 23 היה הסכם שכר, היה מלחמה, מערכת גבייה, באמת זה היה שנה אחרת לגמרי. 22 הייתה שנה מצוינה. וזה בתמצית הדו"ח הכפסי. יש פה המון המון מספרים, שאם אתם מעניין אתכם,

אלדד רבינוביץ:

גמרנו עליהם קמצת.

שמוליק זליגמן:

יורם פיטוסי ישמח, יותר מישמח, הוא רק מחכה שתשאלו אותו שאלות, יורם, נכון? הוא מחכה, לא, אני אגיד לך למה, כי זה מגיע בוועדת כספים, כל פעם שמעלים דו"ח רבעוני, או את הדו"ח הכפסי, הוא בא, רק שישאלו שאלות, אף אחד לא שואל שום דבר.

יורם פיטוסי:

סימן שהכול טוב. שואלים שאלות,

שמוליק זליגמן:

לא, מעולה, בסדר. אני,

יורם פיטוסי:

כל הצבא שנותנים היום בצה"ל זה רק מתי שיש קטסטרופות, זה לא משהו,

שמוליק זליגמן:

אז אני אומר, אז אנחנו, אני חושב שהדוח, באמת גם הפעילות, היקפים גדלים.

אלדד רבינוביץ:

היו לי כמה שאלות,

שמוליק זליגמן:

בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

הערות לגבי זה, אז כמו שהזכרת יש איזה שהיא חשיפה לתביעות, אנחנו יודעים להגיד, אם החשיפה הזאתי קטנה, גדלה? זאת אומרת יש איזה שהוא, אנחנו יודעים לייצר איזה שהוא חלוקה, אולי זה לא אצלך.

שמוליק זליגמן:

אני אסביר לך איך זה עובד, ויורם. אנחנו כל שנה שאחד, אחד הנושאים שבעצם על פיהם אנחנו סוגרים את הדו"ח הכספי, זה דו"ח שמוציא היועץ המשפטי, אחרי שהוא יושב עם כל היועצים המשפטיים שלו, והם מנתחים תביעה תביעה,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור).

שמוליק זליגמן:

כן, בדיוק, אם התביעה למשל היא, הם אומרים שהסיכוי הוא מעל 50% צריך לעשות לזה הפרשה, אם פחות, לא צריך,

אלדד רבינוביץ:

הפרשה במאה אחוז? הפרשה לפי אחוזי התביעה שהתובע,

שמוליק זליגמן:

לא, מה שהעו"ד כותב, העו"ד כותב, אתה יודע עורכי דין כמוך, זה קודש קודשים, מה שהם כותבים, הם יכולים,

יורם פיטוסי:

אתה יודע מה ההבדל בין אלוהים לעו"ד?

שמוליק זליגמן:

שכר טרחה, לא?

יורם פיטוסי:

אלוהים לא חושב שהוא עו"ד.

שמוליק זליגמן:

נכון, עכשיו תקשיבו, עורכי דין יש להם שיקול דעת, הם יכולים לבטל דוחות.

רבקה חברוני:

זה היה פעם (לא ברור).

שמוליק זליגמן:

אם אני אבטל דו"ח, אני ישר בבית סוהר, אם אני אפילו אחשוב, דו"ח חנייה, עורכי דין מורמים מעם. אז הם, מה שהם אומרים, אם אומרים על דו"ח, על תביעה שהיא חשיפה מיליון שקל,

אלדד רבינוביץ:

הבנתי.

שמוליק זליגמן:

אני חייב להפריש מיליון שקל.

אלדד רבינוביץ:

חשיפה. יש לי איזה,

שמוליק זליגמן:

רק אני אסביר לך, יורם ומשה לוי, יעקב, הם יושבים ומנתחים, כי יש תביעות ששייכות לשוטף, סתם תביעות על ארנונה, או תביעות אחרות, ויש תביעות של ביטוח, תובעים אותנו על ירידת ערך, שזה משנה איפה,

אלדד רבינוביץ:

ואתה יכול לשלם את זה מהתב"ר.

שמוליק זליגמן:

אני משלם את זה, אם צריך אני משלם את זה מהתב"ר, בדיוק.

אלדד רבינוביץ:

עכשיו יש לנו איזה שהוא חלוקה או איזה פילוח, לפי מה התביעות? זאת אומרת אם זה תביעות, תביעות נזיקין, אולי זה משהו ש - , אם זה בהיקף גדול, אולי שווה לנו כעירייה, לבוא ולתת עוד, עוד מבט על איך אנחנו מונעים אותה. אם זה תביעות של הפקעות, אז עוד פעם, זה כל דבר יכול, יכול להיות מאוד משנה בעצם איפה הכסף הגדול.

שמוליק זליגמן:

זה אני (לא ברור). קודם כל יש לנו חלוקה, יש לנו בדו"ח תביעו, יש חלוקה, מה של ארנונה, נכסים,

יורם פיטוסי:

דיני עבודה.

שמוליק זליגמן:

ברוך השם יש הרבה,

אלדד רבינוביץ:

שכר, כן,

יורם פיטוסי:

דיני עבודה.

שמוליק זליגמן:

דיני עבודה, יש הרבה תביעות על דיני עבודה, בדרך כלל לא בסכומים גדולים.

יורם פיטוסי:

וועדת ערר.

שמוליק זליגמן:

הסכומים הגדולים בדרך כלל זה באמת בפיתוח, זה בירידת ערך של מבנים,

יורם פיטוסי:

197.

שמוליק זליגמן:

197 זה ירידת ערך, זה התביעות היותר גדולות, גם שלוקח להם הרבה זמן. ונמצא פה דני ליבמן אז הוא יכול לתת הסברים הכי טובים, כי הוא גם מאחד מאלו שיש להם, חופש לעשות מה שהם רוצים. דני.

אלדד רבינוביץ:

הוא נותן לציבור פריבילגיה.

עו"ד דני ליבמן:

יש תביעות, כשיש תביעות נזיקין, ואם יש הפקת לקחים, אז, אז מעבירים את זה, משתדלים לשפר, יש דברים ש - , זה, פגיעות שנובעות מהליכה במדרכה, וכניסה לבורות וכולה, אז אי-אפשר לתת הנחייה כללית כזאת, אבל למשל היו תביעות של, של פינוי רכבים נטושים, שטענו שלא עבדנו לפני הנוהל, או לא עשינו דברים מסוימים, וחייבו פיצויים, אז שיפרנו שם את התהליכים, וכולה, וכולה.

אלדד רבינוביץ :

צריך לקחת בחשבון שבאמת בדברים הנקודתיים, יש איזה שהיא הפקת לקחים, אני ניסיתי לשים איזה שהוא זרקור, אולי משהו קצת יותר כללי, לפילוח. זאת אומרת אם יש לנו סכומים מאוד מאוד גבוהים של תביעות נזיקין, אולי נכון לנו כעירייה, לבוא ולשים בן אדם שיהיה אחראי על בטיחות, מעבר לאחראי בטיחות הקיים, או לייצר, שינוי מנגנון, זאת אומרת בדיקת מדרכות, תקופתית, לא יודע, זאת אומרת אני לא יודע בדיוק מה ייתנו לכם, אני לא יודע מה להציע. אם יש לנו סכומים גבוהים בשכר, אולי נכון לשים איזה שהוא מין מבקר נוסף על ה - , זאת אומרת זה הכיוון שאני בעצם מכוון אליו, כי באמת הסכומים הם גדולים, אולי לא ביחס לעירייה גדולה, אבל זה משהו שכן יכול להיות ייעול מסוים.

רבקה חברוני :

לא תגמור לשים מבקר על מבקר על מבקר.

עופרה ברכה :

נקבל בקרה מן הסתם.

אלדד רבינוביץ :

כן,

רבקה חברוני :

לא, לא, לקחת,

אלדד רבינוביץ :

צריך לבדוק את מנגנוני, צריך לבדוק את מנגנוני עבודה, אם יש משהו שהוא איזה שהוא סוג של כשל של סכומים גבוהים שאנחנו משלמים, או שאנחנו נחשפים אליהם, צריך לבדוק את מנגנוני העבודה ולראות איפה אנחנו צריכים להפחית את החשיפה שלנו.

עו"ד דני ליבמן :

למשל, למשל,

עופרה ברכה :

בצעדי מניעה, אם אפשר לקחת,

אלדד רבינוביץ:

בוודאי.

עופרה ברכה:

את התביעות, לחלק אותם,

שמוליק זליגמן:

ברגע שאתה מחליט לעשות,

עופרה ברכה:

ולראות אם העירייה יכולה לעשות סדר.

שמוליק זליגמן:

הלשכה המשפטית, חבר'ה.

עו"ד דני ליבמן:

למשל בנזקים שנגרמים מנפילות עצים ורוחות חזקות, וסופות, ואז אומרים - מה? זה כוח עליון, אז בית המשפט אמר, תראה לפחות שאתה מידי פעם עובר ובודק את העץ, שפעם בשנה אתה מסתכל על העצים.

אלדד רבינוביץ:

אתה עושה שתילה של עצים מסוימים כאילו, עצים אחרים לא,

עו"ד דני ליבמן:

תבדקו את העץ פעם בשנה, השאלה אם הם יכולים לעמוד בדבר כזה.

אלדד רבינוביץ:

אי-אפשר לעמוד, אי-אפשר לעמוד,

עו"ד דני ליבמן:

בכל עץ.

אלדד רבינוביץ:

אבל אפשר להכווין את שפ"ע לשתול עצים, שהם פחות מזיקים למשל, יש כל מיני כיווני פתרון.

עופרה ברכה:

(לא ברור) כל הזמן,

יעקב לוי:

כן, אבל אם נגיד,

שמוליק זליגמן:

בודקים את זה, אני לא יודע.

אלדד רבינוביץ:

נכון, נכון,

יעקב לוי:

כמו שיקולי תחבורה, אתה מחליט לעשות איזה כביש שמקצר את הדרך, וישפר את התחבורה בתוך העיר, ממילא כל האנשים שלאורך הזה, ואז (לא ברור) יש שם כביש, ואומרים לך, על 197 זה חלק מהעניין, אין לך פה מה לעשות.

אלדד רבינוביץ:

בוודאי.

יורם פיטוסי:

לא, יש תמיד מה לעשות בכל דבר.

עופרה ברכה:

נכון.

שמוליק זליגמן:

לא, ברור ש - , אין לזה סוף.

אלדד רבינוביץ:

ראיתי שלגבי התביעות, בעצם אתם הפרשתם חלק מהכסף, אבל כתבתם שלא הפרשתם בגין הריבית והצמדה. ככה היה כתוב ב - , מה זה?

שמוליק זליגמן:

איזה חובות?

אלדד רבינוביץ:

כן,

שמוליק זליגמן:

תראה לי איזה עמוד זה, זה מי שכתב את זה, זה יורם.

עופרה ברכה:

(לא ברור) זה יורם.

שמוליק זליגמן:

יורם, זה הספר של יורם, חבר'ה.

יורם פיטוסי:

מה? מה?

עופרה ברכה:

איזה ספר אתה אוחז?

שמוליק זליגמן:

זה הדו"ח הכספי.

רבקה חברוני:

הדו"ח הכספי.

אלדד 22, לא המפורט.

עופרה ברכה:

ככה מוציאים אותו עכשיו?

שמוליק זליגמן:

כן, שנה,

רבקה חברוני:

ככה מוציאים אותו הרבה שנים,

יורם פיטוסי :

צבעוני.

עופרה ברכה :

לא, אנחנו לא הוצאנו את זה בכריכה הזאת.

יורם פיטוסי :

לא, לא,

עופרה ברכה :

אולי אתם כורכים.

שמוליק זליגמן :

לא, הם, יורם.

עופרה ברכה :

לא ככה מגיע ממשרד הפנים.

שמוליק זליגמן :

לא, לא, משרד הפנים זה במיילים, לא, לא,

יורם פיטוסי :

לא, הצבעוני זה.

שמוליק זליגמן :

אנחנו, אנחנו עושים,

עופרה ברכה :

(לא ברור) אותו.

שמוליק זליגמן :

נותנים לבנקים, לא הרבה.

עופרה ברכה :

כן, איפה שצריך.

יורם פיטוסי:

לא, הפסקנו, מאז, מאז שזה באתר.

שמוליק זליגמן:

שביל מה אתה מדפיס? בשבילי?

יורם פיטוסי:

מישהו התעקש, ועשינו כחול לבן, שזה מתאים למה שקרה השנה.

שמוליק זליגמן:

איזה עמוד?

אלדד רבינוביץ:

שנייה, אני לא מוצא את ה - ,

יורם פיטוסי:

אז אני אגיד לך, יכול להיות, שמדובר פה, כי הרי אמרנו שרשות מקומית היא נוהגת לפי בסיס ה - , מזומנים במתוקן, זאת אומרת לגבי הכנסות אנחנו רושמים, על בסיס, על בסיס מזומן בלבד, זאת אומרת מה שנכנס לנו כסף מארנונה השנה, לא מה שחייבים לנו, מה שנכנס אנחנו רושמים, רק מזומן, יש איזה תיקון במשרדי ממשלה, שעד שלושה חודשים, אתה יכול לקבל, כי זה מה מהמדינה. והוצאות רושמים על בסיס מצטבר, זאת אומרת אם יצא הוצאה היית חייב את הכסף בשנת 2022, אתה חייב לרשום את זה כהוצאה.

שמוליק זליגמן:

גם אם שילמת אותו.

יורם פיטוסי:

לא משנה אם שילמת או לא שילמת. עכשיו בקשר ל - ,

אלדד רבינוביץ:

ואז כשאתה משלם אתה לא, צריך אישור איזה שהוא בעצם,

שמוליק זליגמן:

לא, זה לרשום פעם אחת, ברור.

יורם פיטוסי:

מה שקורה לגבי התשלומים, דווקא יש תיקון על זה, עכשיו אני לא יודע מאיפה מצאת אולי, לגבי התשלומים של ה - , אני אוסיף מה שמחזירים את ההלוואות, אז פעם היה, אני לא יודע פעם היה, שהיו רושמים מה ששילמת את הכסף, מה ששילמת, שילמת, נניח אתה צריך לשלם כל שלושה חודשים, אתה משלם בראשון באוקטובר כסף, אז מה ששילמת, החזרים ריבית והצמדה עד אוקטובר, זה נרשם כהוצאה, השלושה חודשים האחרונים, לא נרשמו. לאחרונה יצא תיקון שכל מוסיפים את זה, זה יוצא כל שנה עוד 3, כמה מיליונים.

שמוליק זליגמן:

לא, אבל זה קשור לתביעות משפטיות? זה לא קשור לזה?

יורם פיטוסי:

לא.

שמוליק זליגמן:

אמרת תביעות משפטיות.

יורם פיטוסי:

לא, יכול להיות שבמדיניות הוא ראה את זה, עכשיו במדיניות זה תוקן להפתעה, בגלל זה נראה לי אנחנו רושמים גם את הדברים,

אלדד רבינוביץ:

בעמוד 27,

שמוליק זליגמן:

27.

אלדד רבינוביץ:

שורה שלישית.

שמוליק זליגמן:

עמוד 27. 27 איפה? חייבים?

עופרה ברכה:

למעלה.

אלדד רבינוביץ:

שורה שלישית, סכומי התביעות שצוינו אינם כוללים הפרשי הצמדה וריבית במעמדי הגשת התביעות מעלה את ערך המאזן.

יורם פיטוסי:

לא, זה התביעות, זה התביעות המשפטיות.

שמוליק זליגמן:

כן, אז הוא אומר מה זה הזה.

אלדד רבינוביץ:

אנחנו לא מפרשים גם את ההצמדה, זה כסף שבסוף אנחנו צריכים לשלם.

שמוליק זליגמן:

לא, כי אנחנו לא יודעים, הרי שעו"ד נותן לך עכשיו יש, הוא החליט שיש תיק, ש - , תבעו אותנו 10 מיליון, והוא החליט שהסבירות היא מעל 50%,

אלדד רבינוביץ:

כן,

שמוליק זליגמן:

שאנחנו נצטרך לשלם. והוא החליט להפריש 3 מיליון שקל. בסדר? כי הוא חושב שזה מה שנשלם, ה - 3 מיליון שקל,

יורם פיטוסי:

הוא לא מצמיד אותם.

שמוליק זליגמן:

הוא לא מצמיד אותם, ויכול להיות שנצטרך ויכול להיות שלא, זה,

רבקה חברוני:

ההפרשה היא,

שמוליק זליגמן:

3 מיליון זה, אתה יודע זה העו"ד, אבל זה לא מספר קודש, אז יכול להיות שאחרי זה יחייבו אותנו בריבית והצמדה.

יורם פיטוסי:

גם חייבים רושמים את זה,

אלדד רבינוביץ:

כי החוק כן מחייבים הצמדה, זאת אומרת,

שמוליק זליגמן:

לא, לא יודע,

אלדד רבינוביץ:

זה בעצם מה שכולל בתוך הסכום שהוא נותן.

שמוליק זליגמן:

בגין הסכום, לפעמים זה עם (לא ברור).

עופרה ברכה:

(לא ברור) נצטרך את זה, זה הקיים.

יורם פיטוסי:

אתה יודע התביעה הזאת אורך זמן, אני הולך להתפשר גם על 10 מיליון,

עופרה ברכה:

זה לא בדיוק להסיק מזה, אבל זה קיים.

יורם פיטוסי:

ועברנו כבר איזה חציי שנה, ואז פתאום נהיה, יגיד, 10 מיליון מהתביעה,

רבקה חברוני: (לא ברור) את העסק.

שמוליק זליגמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אני מציע לבקש מעורכי הדין לשקלל גם את הדבר הזה, זאת אומרת את הדחיית תשלום וכולה,

שמוליק זליגמן:

אני לא חושב שזה כדאי,

אלדד רבינוביץ:

זאת אומרת זה לא,

שמוליק זליגמן:

אתה עונה להם? לא, באמת אני אומר,

אלדד רבינוביץ:

ריבית והצמדה.

שמוליק זליגמן:

כן, אבל כשהם באים עכשיו, יש תביעה,

יורם פיטוסי:

אצל שמוליק זה הערכה.

שמוליק זליגמן:

תקשיב, זה הכול הערכה, הוא יכול להגיד 3, הוא יכול להגיד גם 4. אז זה,

אלדד רבינוביץ:

הבנתי, בסדר גמור.

רבקה חברוני:

זה רישומי זה,

יורם פיטוסי:

ההערכה של העורכי דין, זה אם הם יודעים, הם יודעים כמה התקדם התיק, מה עם זה,

שמוליק זליגמן:

בסדר, הם מכירים כל תיק ותיק,

יורם פיטוסי:

הם יודעים פחות או יותר מה היו הולכים להיות, אז הם רושמים פלוס זה,

אלדד רבינוביץ:

נעשתה פעם איזה שהיא בקרה, איזה עבודה לראות אם ההערכות האלה התממשו?

שמוליק זליגמן:

חשבתי על זה.

יורם פיטוסי:

זה הם עושים את זה.

שמוליק זליגמן:

אולי אני לא עושה, אנחנו לא עושים את זה, אני לא יודע. דני, אתם עושים את זה, התאמה בין ה - ,
אתה רואה את זה הרבה פעמים בהפרשות.

עופרה ברכה:

אבל אתה יכול לדעת כמוה אנחנו בסוף,

רבקה חברוני:

כמה שילמתי,

עופרה ברכה:

כמה שילמתי.

רבקה חברוני:

כמה ההפרשות האלה הפכו למציאות.

יורם פיטוסי:

ה – 20 מיליון שקל (לא ברור), במהלך השנה זה טוב.

שמוליק זליגמן:

לא, כי זה לוקח הרבה זמן.

רבקה חברוני:

אבל, אבל,

עופרה ברכה:

בדו"ח אתה יכול לראות כמה שילמנו.

יורם פיטוסי:

כן,

אלדד רבינוביץ:

לנסות לייצר מנגנונים,

שמוליק זליגמן:

כן, אבל,

אלדד רבינוביץ:

אחר כך, אם רואים שהם תמיד מעריכים בחסר,

רבקה חברוני:

עוד פעם, אבל לא משלמת מתוך ההפרשה.

יורם פיטוסי:

אבל זה לא (לא ברור) ככה, כי פשוט,

עופרה ברכה:

וגם אולי בשוטף.

שמוליק זליגמן:

אנחנו, לא יודע, אני לא יודע להגיד.

רבקה חברוני:

חישוב חשבונאי, בסוף כשזה מגיע לזה, אז ההוצאה היא הוצאה של האירוע.

אלדד רבינוביץ:

בוא צריכים לקחת מקדם.

רבקה חברוני:

זה לא הוצאה של ההפרשה.

שמוליק זליגמן:

לא, יש לנו הפרשה, יש לנו הפרשה.

יעקב לוי:

הפרשה של ה – 3 בדוגמא של שמוליק, היא המקדם שלך, גם יכול להיות אפס, זה יכול להיות 9.

אלדד רבינוביץ:

אם אנחנו רואים ששיטתית, הם מעריכים בחסר, אפשר לקחת מקדם כל סכום שהם אומרים, תוסיף לו 20%,

יעקב לוי:

היו פעמים שהעריכו יותר, ודברים שפחות. אין משהו זה.

רבקה חברוני:

לא נראה לי שהגענו אי – פעם למצב שהיינו צריכים,

יעקב לוי:

לא, לא,

רבקה חברוני:

לשלם, שנשארו בעצם עם מינוס,

שמוליק זליגמן:

לא, אני לא חושב. לא דברים דרמטיים,

רבקה חברוני:

יש לך כאלה יותר, ויש כאלה פחות.

יורם פיטוסי:

מה? יש תביעות שעושים על, על ה – 197, מפרישים למזלנו בסוף, הסתדרנו יצא.

שמוליק זליגמן:

כן, אבל בתב"ר זה שונה, כי אנחנו הרי נלך להפרשה. זה רק,

יורם פיטוסי:

זה עניין, ממש משפטי,

עופרה ברכה:

פרק הזמן בטח יש פער בין,

עו"ד דני ליבמן:

שמאיות עוד יותר קשה להעריך,

שמוליק זליגמן:

נכון, נכון.

יורם פיטוסי:

מה המהות שמה.

עו"ד דני ליבמן:

הוא מקבל אתה אומר 100, והשמאי אומר, 900.

שמוליק זליגמן:

כן, לא, בהיטלי השבחה הוא אפס.

עו"ד דני ליבמן:

גם 197,

שמוליק זליגמן:

כן, נכון.

יורם פיטוסי:

זה היבט משפטי ו - ,

שמוליק זליגמן:

נבקש מהם, תבקשו תקנים, אם עכשיו תגיד להם, תעשה את הבדיקה תבקש עכשיו תקנים לעוד עורכי דין.

יורם פיטוסי:

אם נגיד להם, זה יחזור, האם באמת כדאי לתת תקנים, מה?

שמוליק זליגמן:

לא צריך.

יעקב לוי:

שמוליק, מיקור חוץ.

יורם פיטוסי:

אני לא משאבי אנוש.

שמוליק זליגמן:

לא צריך.

יורם פיטוסי:

מה שצריך,

אלדד רבינוביץ:

יש כאן, הם אומרים יש כאן איזה שהיא רשימה של כל התאגידים שבעצם העירייה מחזיקה בהם (לא ברור) איזה שהיא בעלות.

עופרה ברכה:

רגע איפה? סליחה,

שמוליק זליגמן:

עמוד 21.

אלדד רבינוביץ:

עמוד 21.

שמוליק זליגמן:

כן.

אלדד רבינוביץ:

בדו"ח הכספי. אז יש כאן רשימה של תאגידים,

שמוליק זליגמן:

נכון,

אלדד רבינוביץ:

אז בתור, בקיצור, יש כאן, חסר לחברה, שלדעתי חברה מאוד חשובה, חברת חשמל מחוז ירושלים.

שמוליק זליגמן:

אין לנו, היא לא,

אלדד רבינוביץ:

יש לעיריית ירושלים,

יורם פיטוסי:

כן,

שמוליק זליגמן:

אבל לכמה? לא, כי פה אנחנו מפרטים רק שמי יש לנו מעל איזה 20 משהו כזה.

יורם פיטוסי:

כמה אנחנו מחזיקים בה?

אלדד רבינוביץ:

אני לא יודע להגיד, אני לא יודע להגיד, אני חושב שזה אמור להיות סדר גודל של 20%, אבל אני לא יודע להגיד.

שמוליק זליגמן:

אז (לא ברור) את זה,

רבקה חברוני:

לדעתי פה זה מעל 25,

אלדד רבינוביץ:

יש כאן 24, יש כאן,

שמוליק זליגמן:

מרכז הקונגרסים. אנחנו נבדוק את זה, אני לא יודע.

רבקה חברוני:

המזרח ירושלמי.

אלדד רבינוביץ:

יש לה בעלות, יש בעירייה בעלות,

עו"ד דני ליבמן:

יש, תאגיד עירוני יש שתי הגדרות, יש,

אלדד רבינוביץ:

אני יודע, אני יודע,

עו"ד דני ליבמן:

יש חוק, יש תקנות, אני לא חושב שנתקלתי בה אי – פעם,

אלדד רבינוביץ:

אבל כתוב,

עו"ד דני ליבמן:

תאגיד עירוני פורמאלי.

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) הגופים, ובעלות העירייה, לעירייה יש עניין כלכלי בהם. הגדרה מזה,

יורם פיטוסי:

פעם היינו רושמים את זה, לדעתי.

שמוליק זליגמן:

אתה מקבל חשמל מהחברה המזרח ירושלמית?

אלדד רבינוביץ:

כן,

יורם פיטוסי:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אנחנו נהנה מאוד מה - ,

יורם פיטוסי:

לא, מי הנציג את העירייה שם?

אלדד רבינוביץ:

אני.

עופרה ברכה:

הוא זה,

שמוליק זליגמן:

אתה הנציג בדירקטוריון?

רבקה חברוני:

אנחנו ניסינו לשבת איתם,

עופרה ברכה:

אתה מגיע פיזית לשיבות דירקטוריון?

שמוליק זליגמן:

מה זה?

עופרה ברכה:

אתה מגיע פיזית?

שמוליק זליגמן:

אני לא יודע.

עופרה ברכה:

איפה הם יושבים?

דובר לא מזוהה:

בירחו.

עופרה ברכה:

בוא ניסע כולנו.

רבקה חברוני:

ישבנו מולם פעם,

אלדד רבינוביץ:

לנו אסור לקחת את זה, ציבור, העירייה צריכה לקבל,

יורם פיטוסי:

העירייה צריכה לקבל,

אלדד רבינוביץ:

כן, בדרך כלל מי שמקבל שמה, זה האנשים עצמם, בעיריית רמאללה מי שעומד שם זה ראש העיר, והוא בעצמו מקבל את הדיכדנד, אבל עיריית ירושלים אנחנו לא יכולים, אם נבחר ציבור הוא לא יכול,

שמוליק זליגמן:

לא, אתה בוודאי שלא, העירייה,

יורם פיטוסי:

העירייה, העירייה.

אלדד רבינוביץ:

העירייה,

שמוליק זליגמן:

לא,

אלדד רבינוביץ:

אז,

שמוליק זליגמן:

לא יודע,

אלדד רבינוביץ:

אני עושה בדיקה.

יורם פיטוסי:

תבדוק את זה, תראה,

עופרה ברכה:

כמה יש לנו? אנחנו 20% שם?

אלדד רבינוביץ:

אני לא יודע כמה בדיוק, זה שאלה,

רבקה חברוני:

אתה הציג העירייה שם בדירקטוריון?

שמוליק זליגמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אחד מהם, כן,

שמוליק זליגמן:

מי עוד?

עופרה ברכה:

מי עוד ב - ?

אלדד רבינוביץ:

לארה, לא לארה, הוציאו את לארה, עוד אחד, אני לא זוכר את שמו.

שמוליק זליגמן:

טוב.

עופרה ברכה:

ושאר האנשים, זה ראש עיריית רמאללה?

אלדד רבינוביץ:

ראש עיריית רמאללה, יריחו,

עופרה ברכה:

ישיבות מעניינות.

דובר לא מזוהה:

היית בדיונים?

אלדד רבינוביץ:

הם לא זימנו, זה עניין אחר, הם לא הזמינו.

יורם פיטוסי:

מישהו קיבל דיבידנד שם? אם מישהו מגיע, מגיע גם לעירייה.

אלדד רבינוביץ:

השמועה שלי שמקבלים שמה, משלמים שם שכר,

עופרה ברכה:

עד היום הייתה,

אלדד רבינוביץ:

דיבידנדים. בסדר.

שמוליק זליגמן:

לא יודע,

אלדד רבינוביץ:

שאלה רק להבנה, סליחה, אני לא מגיע מתחום החשבונאי, מה זה השפעה כגון הון מניות? מופיע כאן.

שמוליק זליגמן:

איזה עמוד?

אלדד רבינוביץ:

21.

יורם פיטוסי:

זה שמוליק יענה.

שמוליק זליגמן:

21,

יורם פיטוסי:

זה שמוליק וברק יענו.

שמוליק זליגמן:

איפה זה? איזה פה?

שמוליק זליגמן:

אריאל, יש לנו באריאל,

אלדד רבינוביץ:

בכל החברות יש סתם, מופיע גם בעמוד הבא, ממשיך,

שמוליק זליגמן:

כן, אבל בוא אני אסביר לך לגבי אריאל, אריאל ב' זה חברה, שהיא נבנה, להבדיל מ – א', לתפעל את הארנה, בסדר? מתקוז, למה, מי, כל חברה עסקית, נסחרת בחברה עסקית, אז היא מפעילה את הארנה, ומה שקורה, היא גם מפעילה את טדי, בעלות כלכלית שבמשך כמה שנים, אמורים להגיע לעצמאות, הם לא עושים את העירייה, אבל לצערנו כבר לא מעט שנים, פעם זה קורונה, פעם זה מלחמה פעם זה, לא יכולים, הם בגירעון, הכנסות שלהם לא מכסות את ה - העלויות, את ההוצאות שלהם. והדרך של העירייה,

דובר לא מזוהה:

להשקיע.

שמוליק זליגמן:

אני לא יכול להביא להם כסף קניית שירות, או תמיכות, אין דבר, אני בחברה כזאת, רק ע"י הזרמה של כסף, כנגדם אני מקבל מניות, מניות בחברה, אז אנחנו נאלצים מידי שנה,

אלדד רבינוביץ:

מניות ממי בעצם? מ - ?

שמוליק זליגמן:

מחברת אריאל.

אלדד רבינוביץ:

מהחברה עצמה?

שמוליק זליגמן:

כן, מהחברה עצמה, כן. באו אמרו, (לא ברור),

רבקה חברוני:

מנפיקם מניות,

שמוליק זליגמן:

הם מנפיקים,

רבקה חברוני:

עם הכסף הזה.

שמוליק זליגמן:

כן, הם מנפיקים,

דובר לא מזוהה:

הם מנפיקים מניות,

שמוליק זליגמן:

ואנחנו רושמים אותם, כל שנה, בשנים האחרונות אנחנו סדר גודל של 3 מיליון, ואפילו יותר.

אלדד רבינוביץ:

בכל אופן לתת שם השקעת בעלים, ואנחנו יכולים לתת הלוואת בעלים.

שמוליק זליגמן:

לא,

ברק לוי:

לא, לא,

שמוליק זליגמן:

לא, הדרך להביא להם זה הון, אנחנו מעבירים להם כסף, מביאים תב"ר שנקרא הון מניות חברת אריאל, 3 מיליון שקל, מעבירה לי 3 מיליון. אנחנו מקווים שבעתיד, מאוד מקווים, כי אם לא, אנחנו נהיה בבעיה, לא, באמת יוכלו לעמוד על הרגליים לבד, ולא נצטרך להזרים להם הון מניות.

אלדד רבינוביץ:

וזה אותו דבר גם בפמ"י, אני מבין.

שמוליק זליגמן:

בפמ"י אנחנו לא מזרימים,

אלדד רבינוביץ:

גם פמ"י יש,

שמוליק זליגמן:

לא, בפמ"י אנחנו לא מזרימים.

אלדד רבינוביץ:

יש בעמוד 22 למעלה, גם עצם הזרמה של כסף,

יעקב לוי:

פמ"י?

אלדד רבינוביץ:

כן.

שמוליק זליגמן:

לא, איפה? איפה אתה רואה?

אלדד רבינוביץ:

ב – 22 למעלה.

שמוליק זליגמן:

איפה? אפס.

אלדד רבינוביץ:

לא, לא,

שמוליק זליגמן:

מה? 1784?

אלדד רבינוביץ:

כו,

דובר לא מזוהה:

לא, זה לא,

שמוליק זליגמן:

לא, מה זה? תשלומים על חשבון הון מניות, יורם, זה אתה יודע להסביר, מה זה 1784, אני לא יודע מה זה.

יורם פיטוסי:

לא, לא, זה משהו היסטורי.

שמוליק זליגמן:

זה משהו היסטורי? אנחנו לא מערבבים,

יורם פיטוסי:

לא מכיר את זה.

יעקב לוי:

היה פעם בנייני אומה היית מעביר, מרכז הקונגרסים.

יורם פיטוסי:

לא, אבל פמ"י.

יעקב לוי:

פמ"י היסטוריה.

יורם פיטוסי:

אני לא זוכר,

יעקב לוי:

לא, זה היסטוריה.

שמוליק זליגמן:

לא יודע,

יורם פיטוסי:

נראה לי איזה 1700,

יעקב לוי:

זה משהו היסטורי.

יורם פיטוסי:

אולי זה 1700 שקל?

עופרה ברכה:

באלפי ש"ח?

שמוליק זליגמן:

לא יודע,

עופרה ברכה:

לא, זה כן, 1,780,000.

יעקב לוי:

זה משהו היסטורי, אני לא זוכר.

יורם פיטוסי:

אני לא זוכר.

אלדד רבינוביץ:

זה בדו"ח של 22.

יעקב לוי:

זה היסטורי. זה של 2000 תסתכל.

אלדד רבינוביץ:

זה נצבר מהתחלה.

שמוליק זליגמן:

הנה כתוב שבשנת 66 יש (לא ברור) על זה, שזה, כל מי שהעביר לזה היה רשות התאגידים אצלנו. שב
– 66 הוקמו התאגיד הנפיק 12,000 מניות בנות 0.0001 ש"ח.

יעקב לוי:

זה היה,

שמוליק זליגמן:

אז העירייה מחזיקה ב – 4000 מניות.

אלדד רבינוביץ:

זה ההסבר של ההון מניות?

שמוליק זליגמן:

התאגיד ביצע בשנת הדו"ח עסקה, עם העירייה עסקאות ב – הפוטנציאל מיליון שקל, הוא מפעיל, הוא נותן לנו שירות,

אלדד רבינוביץ:

כן,

שמוליק זליגמן:

ניקיון בעיר העתיקה ועוד כל מיני פעולות.

ברק לוי:

זה השקעה היסטורית, אנחנו לא מעבירים להם בשוטף,

שמוליק זליגמן:

כן,

ברק לוי:

כבר לפחות ב - ,

אלדד רבינוביץ:

אבל השקעה היסטורית רשומה כאן,

שמוליק זליגמן:

כן, כהון מניות.

יורם פיטוסי:

זה לא משנה,

שמוליק זליגמן:

לא,

אלדד רבינוביץ:

את אחוזי אחזקה,

רבקה חברוני:

לא מוכנים.

אלדד רבינוביץ:

שלנו פשוט?

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

יורם פיטוסי:

לא, לא,

שמוליק זליגמן:

ממש לא.

אלדד רבינוביץ:

הבנתי.

יורם פיטוסי:

צריך לבדוק מה זה, נראה לי,

שמוליק זליגמן:

נבדוק את זה.

יורם פיטוסי:

זה תחת כותרת, תשלום הון באלפי זה, למרות שזה, ברח גם ימינה יותר.

שמוליק זליגמן:

לא יודע, תבדוק.

אלדד רבינוביץ:

תבדוק את זה,

שמוליק זליגמן:

תבדוק.

אלדד רבינוביץ:

באותו עמוד 22, יש כאן, אני רואה שיתרה, יתרת זכות להרבה חברות, זה בעצם כספים שאנחנו גובים אותם?

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

יורם פיטוסי:

זה כסף שאנחנו צריכים לשלם.

שמוליק זליגמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

לא,

שמוליק זליגמן:

לא, הוא אומר, יש לך פה את הדוחות,

אלדד רבינוביץ:

בעמוד האמצעי,

אלדד רבינוביץ:

תסתכל בעמוד 22,

אלדד רבינוביץ:

בסוגריים,

שמוליק זליגמן:

יש לך פה תאגידים,

יורם פיטוסי:

איפה?

אלדד רבינוביץ:

בעמוד הבא, כל ה - , כל האלה בסוגרים.

שמוליק זליגמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

זה חובות שלנו אליהם, או שלהם אלינו?

יורם פיטוסי:

לא, זה שלנו, בדרך כלל זה שלנו,

יעקב לוי:

שלנו אליהם.

שמוליק זליגמן:

שלנו אליהם.

יעקב לוי:

זה השוטף.

שמוליק זליגמן:

אבל זה לא חובות, תקשיב, אני רוצה להסביר לך, זה לא חובות, אתה רואה פה מוריה 88 מיליון שקל, זה נכון ל - 31 לדצמבר,

יורם פיטוסי:

ככל שילמנו את זה,

שמוליק זליגמן:

ככל ששילמתי את זה ב - 1.1.2023,

אלדד רבינוביץ:

זה מקטין את השוטף,

שמוליק זליגמן:

כן, בנקודת זמן,

יורם פיטוסי:

כן,

שמוליק זליגמן:

זה נכון לנקודת זמן, אין לנו חוב ל - , יכול להיות, מוריה הוציאו איזה חשבונית, ויש לנו איזה ויכוחים, החשבות, או אני, לא משנה, לא אישרנו, לא הגיע כסף, והם לא העבירו את הדיווח, אז זה מבחינתם, הם היו צריכים לקבל זה, הרי 31.12, זה חוב של העירייה, אנחנו,

יורם פיטוסי:

שמוליק, יותר מזה, גם עבודות שביצעו בדצמבר, אתה משלם בסוף ינואר,

שמוליק זליגמן:

נכון, נכון.

יורם פיטוסי:

והם רושמים את זה בדצמבר.

שמוליק זליגמן:

אצלם הם רושמים בדצמבר, למשל אם עשו עבודות בחודש דצמבר, אני ע"פ, האם הכול בסדר, צריך לשלם להם בסוף ינואר.

אלדד רבינוביץ:

הבנתי.

שמוליק זליגמן:

אבל הם מבחינתם העבודות בוצעו בדצמבר, העירייה חייבת להם, זה בסדר, זה הרישום החשבונאי, זה בסדר גמור.

אלדד רבינוביץ:

בסדר נעבור לדוח,

שמוליק זליגמן:

הדו"ח המפורט. על הדו"ח המפורט קודם כל כמה מילים, הדו"ח המפורט זה כל מיני נתונים על העירייה, כמו שראינו מספרי תושבים, סוציו – אקונומי, מספרי תלמידים, כיתות, יש פה, חוזים, כמה אנשים עברו לחוזים, כל מיני נושאים של כוח אדם. אנחנו מבחינתנו מה שגם דיברנו, יש שני ליקויים, בעבר היו הרבה ליקויים, לא דרמטיים, אנחנו הצלחנו באמת את כולם לתקן, נותרו שני, שני ליקויים, אני לא יודע אם יתוקנו או לא, אחד מהם יובל, זה הנושא של הארנונה, בבית החולים,

יובל דאר:

אוגוסט הויקטוריה.

שמוליק זליגמן:

אז בוא תסביר את זה רגע, זה אחד ב – 1/ג,

אלדד רבינוביץ:

בעין כרם.

יובל דאר:

לתת פטור לבית חולים של משרד הפנים, מנכל משרד הפנים בעצמו נותן את הפטור, את ההכרה כבית חולים, ובזה נגזר הפטור בארנונה. עכשיו בגלל הקורונה, בתקופה של בתקופה של הקורונה, הם לא ביקשו את הפטור הזה, הבית חולים, והם ביקשו אחר כך בעקבות הביקורת ב – 23, הם ביקשו בקשה לתת להם פטור, ועדיין לא קיבלו תשובה. אנחנו גם פנינו למשרד הפנים, אני לא יודע, מי פנה, אבל יש מכתב של העירייה, כן להכיר בהם כבית חולים, כי הם עדיין בית חולים, זאת אומרת הם לא, לא השתנה כלום במהלך כל השנים האלה.

אלדד רבינוביץ:

נותנים שירות לתושבי העיר.

יובל דאר:

כן, בית חולים כן, בית חולים בירושלים,

אלדד רבינוביץ:

אוגוסט ויקטוריה.

שמוליק זליגמן:

אוגוסט ויקטוריה.

יובל דאר:

ולכן ביטלנו את ההנחה ב – 23, אבל ונוסף חוב גדול, כן,

שמוליק זליגמן:

נוצר חוב, שהם לא ישלמו אותו.

יובל דאר:

לא ישלמו. ב – 22, אנחנו מחכים לתשובה של משרד הפנים, ולפי זה נחליט, אם יאשרו להם, מאשרים את הפטורים, וניתן להם.

שמוליק זליגמן:

אנחנו צריכים,

יובל דאר:

אנחנו תלויים ב - ,

שמוליק זליגמן:

לבדוק מול משרד הפנים,

יובל דאר:

זה גם בית חולים, זה לא איזה,

שמוליק זליגמן:

זה סמכות של מנכ"ל פנים, עכשיו זה בית חולים. אם מחר אני מעקל לו את החשבון, הוא סוגר את הבית חולים. לא אסגור, לא אעקל לו את החשבון לבית חולים שהוא מרכזי במזרח העיר.

אלדד רבינוביץ:

רק צריך, אני חושב שצריך לעשות בדיקה אם משרת באופן מרכזי את תושבי העיר, או שהוא,

שמוליק זליגמן:

נגיד שהוא לא רק תושבי העיר, כמו הדסה,

אלדד רבינוביץ:

כן, השאלה אם,

שמוליק זליגמן:

ומחוץ לעיר, ומחוץ למדינה.

אלדד רבינוביץ:

אני אומקד את עצמי, אם הוא משרת בעיקר תושבים שהם לא אזרחים של ישראל, אז צריך לחשוב האם אנחנו צריכים לממן אותו, או שצריכים לדרוש ממנו שיביא מימון חוץ.

שמוליק זליגמן:

תראה, מי שמחליט פה בסופו של יום זה, כמו שאמר יובל מנכ"ל פנים, הוא זה ברמה שלו, לתת את האישור שהוא מוגדר כבית חולים, ואז הוא זכאי לשני שליש הנחה ע"פ חוק.

עו"ד דני ליבמן:

אלדד, למה התכוונת תושבים של ישראל?

אלדד רבינוביץ:

תושבים, או אזרחים.

שמוליק זליגמן:

גם אם נגיד,

עו"ד דני ליבמן:

אזרחים במזרח העיר,

אלדד רבינוביץ:

גם מגיע מזה, נותן שירות בעיקר לתושבים, אז בוודאי שאנחנו צריכים לקחת עלינו אחריות, וצריכים לעשות כל מאמץ שהוא לא ייסגר. אם הוא נותן בעיקר שירות למישהו שהוא לא אזרח ולא תושב, צריך שיביא מימון חוץ, זה מוסד חשוב, מוסד שטוב שיהיה אותו, אבל צריך לדרוש,

שמוליק זליגמן:

כן, אבל רק אני אסביר,

אלדד רבינוביץ:

שיביא את המימון,

רבקה חברוני:

לא,

שמוליק זליגמן:

אבל אם מנכ"ל הפנים ייתן לו את האישור, גם אם מה שאתה אומר נכון, אין לי ברירה, אני חייב לתת לו,

אלדד רבינוביץ:

לא, אני שמעתי שהעירייה פשוט פועלת, ונותן מכתבים וכולה, וכולה, אז אני על הדבר הזה אני מעיר הערה שאנחנו צריכים לראות שאנחנו באמת פועלים למען התושבים שלנו.

אלדד רבינוביץ:

חד-משמעית, אנחנו ממסה לבדוק את זה, אני לא יודע, יש לכם נתונים?

אלדד רבינוביץ:

בהדסה נותנים שירות לתושבי חוץ,

שמוליק זליגמן:

לאיזה תושבים, כמה תושבי ירושלים גם זה, אולי בדוחות שלנו הכספיים, אני לא יודע, אם יש להם את זה או לא. ננסה לבדוק את זה, במקביל אנחנו נמשיך ללחוץ על משרד הפנים. אבל עד אז לא, עד שלא נקבל את האישור הזה, ההערה הזאת לא תותקן, בסדר? הערה שנייה שגם מופיעה בקביעות כל שנה, ריטה פה, זה הנושא של הקצאת קרקעות,

ריטה לדיז'נסקי:

אני רוצה להתייחס, כי זה,

שמוליק זליגמן:

לא, רגע, ריטה,

ריטה לדיז'נסקי:

בבסיס זה לא נכון.

שמוליק זליגמן:

לא, בסדר, הרואה חשבון שעושה את זה, אין לו מרחב, תיכף ריטה תגיד, ההסברים, אין לו מרחב, הוא אומר - חבר'ה, משרד הפנים לא קיבלתם את האישור, הקצאת, לכאורה של, בלי אישור. אבל ריטה תסביר, ריטה בכבוד.

ריטה לדיז'נסקי:

כי גם לפני שנה, אתה אלדד, לא היית, אבל גם הסברתי וגם לקחתי על עצמי לדבר עם משרד הפנים,

שמוליק זליגמן:

כל שנה מסבירים,

ריטה לדיז'נסקי:

כי זה, זה כל הזמן יופיע כלא תוקן, כי בבסיס, לא יכולים לעמוד בלוחות זמנים שהם מבקשים, ואני אסביר, אחרי שיש וועדות הקצאות, אתה מכיר כבר את התהליך של וועדת הקצאות. אחרי וועדת הקצאות מקצועי זה מגיע למייעצת, זה מגיע למועצת העיר, ובשלב ראשון מאשרים בכלל את ההקצאה עקרונית, אחריי שזה מאושר, אנחנו מכינים הסכמים, מבקש מעמותות להמציא לנו ביטוח, הוכחת יכולת, שוב פעם 50% מהסכום, מסמכים נוספים, כדי לסגור איתם את ההסכם. אחרי שהעמותה מביאה לנו את כל המסמכים, ולפעמים יש פה מקרים, שעד היום העמותה עוד לא הביאה מסמכים, אז מבחינתי הם לא קיבלו הקצאה, כי כל עוד אין חוזה חתום, הם לא רשאים להתקדם עם ההסכמים.

אלדד רבינוביץ:

הם כבר לא נכנסים לשטח.

ריטה לדיז'נסקי:

בוודאי, אם מישוהו נכנס זה פולש, אז אנחנו נתבע באותו. ומה שקורה, יש פה עמותות, אני אחלק את זה לכמה שלבים, יש עמותות שעד היום, עדיין לא הביאו מסמכים אז מבחינתי לא ניתן להתקדם איתם. יש שם עמותות שהמציאו סוף סוף את כל המסמכים, לפרוצדורה הזאת לוקחת הרבה זמן, בלתי אפשרי שבאותה שנה, גם נקצה, גם מועצה, גם נחתום איתם על חוזה, וגם נביא שוב פעם למועצת העיר לאישור חוזה חתום, וגם יהיה אישור משרד הפנים, ועוד דקה אני אתייחס גם למשרד הפנים, זה אין מצב כזה, זה לעולם לא יקרה.

אלדד רבינוביץ:

זה תהליך של כמה שנים בעצם.

ריטה לדיז'נסקי:

בדיוק,

אלדד רבינוביץ:

באופן טבעי.

ריטה לדיז'נסקי:

בדיוק, אבל הם מתעקשים משרד הפנים שבאותה שנה צריך להיות אישור משרד הפנים, וזה לא עובד. עכשיו יש עמותות שכבר סוף סוף הביאו את כל המסמכים, אישרנו אותם פעם נוספת במועצת העיר את ההסכם כדי שנוכל לחתום בשם העירייה עם הסכם מולה, ורק אחרי שיש את כל המסמכים, אנחנו מעבירים במערכת רותם, היום גם אי-אפשר לדבר עם פקידים במשרד הפנים, אלא רק באמצעות מערכת, מעבירים להם את ה - , כל החומרים במערכת. כל הזמן, על איזה שהיא שטות יש להם ריג'קטים, שגם שם זה לוקח, לפני יומיים בלי קשר לוועדה הזאת, עשינו איתם פגישה, כי זה מתסכל שאנחנו מעבירים להם מלא מקרים, וכל פעם זה חוזר פינג פונג, והם לא מאשרים. אז קיימנו איתם פגישה, אני מקווה שהדברים וביקשתי גם מאלי מלכה, עם בביוף גם לעשות פגישה, כדי לסגור איתם, הוא, כי זה בלתי אפשרי לעבוד, הם לא מאשרים, הורה למשל, אישרנו כבר מזמן, וגם לא מאשרים בגלל כל מיני דברים, ריג'קטים שוליים מבחינתנו. למשל בית ספר מעלה פה גם, כל הזמן,

אלדד רבינוביץ:

אנחנו לא יכולים לאפשר להם להתחיל להשתמש באופן זמני בנכסים, כי בסוף זה עמותות שקיבל הקצאה, הן צריכות את ההקצאה הזאת.

ריטה לדז'נסקי:

תראה, אז מה שקורה עמותות ברגע שחתמנו על החוזה, ישנם מקרים, שמתקדמים עם ההיתרים, הם כן מתקדמים, אבל,

שמוליק זליגמן:

לא, דברי לא על בנייה, למשל,

ריטה לדז'נסקי:

לא, אבל הוא שואל שיכולים להיכנס לקרקע, הוא שאל המשך,

שמוליק זליגמן:

לא, מבנה, מבנה, נגיד מבנה.

ריטה לדז'נסקי:

עכשיו, לא, מבנים זה בכלל לא קשור לפה. כי מבנים הם מקבלים עד 5 שנים רשות שימוש, וזה לא צריך (לא ברור).

שמוליק זליגמן:

זה לא הקצאות.

אלדד רבינוביץ:

זה לא הקצאה.

ריטה לדיז'נסקי:

זה רשות שימוש, זה שונה לגמרי. לא הבנתי את השאלה שלך. בקיצור, יש לנו מלא מקרים שכבר מפה, העברנו למשרד הפנים, אבל כל עוד הם לא מאשרים, אז מבחינתם לא אושר והקצאה לא תקינה, לא יצאנו לדרך, זה הגדרה לא נכונה, ולפני שנה גם הסברתי לוועדה, ואמרתי אני אדבר עם משרד הפנים, דיברתי עם כרמלה ארבוך שהיא אחראית על, רשויות מקומיות, היא אמרה לי - ריטה, אני מבינה אותך, כי היא מתעסקת עם זה, אומרת - אבל זה ביקורת. דיברתי גם עם ביקורת, הקשיבו, אבל הם המשיכו באותה שיטה, וכל שנה. כל שנה, הם המשיכו לכתוב לנו שזה לא תקין, וזה פשוט מעצבן אותי, כי אני יודעת איך אנחנו בהקשר הזה עובדים, ולא מקובל, אבל זה זה.

אלדד רבינוביץ:

יש לך מנגנון לתמרץ את העמותות, להגיש את המסמכים יותר מהר? ולא להשתהות, יש איזה שהוא שיח?

ריטה לדיז'נסקי:

לא, אין מנגנון, אבל אנחנו עכשיו רוצים לשנות משהו, כי למשל גם בפרסומים שעושים להם, אז אני צריכה לטפל בחובות, כי הם מראש לא משלמים לנו, אז אנחנו מחפשים יחד עם זליגמן והצוות שלו איזה שהם פתרונות, שכבר בפרסום, נכניס גם את האגרה של תשלום עבור פרסום, וגם חוזה סטנדרטי סגורתי עם אלי מלכה, שנצטרף כבר חוזה סטנדרטי, שעמותות כבר יתחילו לחתום, כאילו בראשי תיבות על החוזים האלה, שלא יגידו אחר כך הסעיף הזה לא מקובל, או כן מקובל, זה כדי לייעל ולזרז את ההליך.

שמוליק זליגמן:

זה גם אינטרס שלהם, עמותה שרוצה לבנות עכשיו, אינטרס שלה לקדם כמה שיותר מהר את כל המסמכים.

אלדד רבינוביץ:

כן, יש עמותות שפונים אליהם, ולא נותנות, זה מעכב בעצם והכול.

עופרה ברכה:

(לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

זהו, יכול להיות שצריך לייצר איזה שהוא סנקציה.

שמוליק זליגמן:

כן, ואז זה חוזר לוועדת הקצאות, לא, לפעמים אנחנו,

ריטה לדז'נסקי:

עכשיו,

אלדד רבינוביץ:

הבנתי שיש הקצאות שקרו לפני המון המון שנים,

ריטה לדז'נסקי:

חשוב,

שמוליק זליגמן:

ולא יצא שום דבר.

ריטה לדז'נסקי:

חשוב לציין,

אלדד רבינוביץ:

שטח עירוני.

שמוליק זליגמן:

זה מגיע בסופו של יום, תגיד לנו ריטה,

ריטה לדז'נסקי:

חשוב לציין ע"פ נוהל משרד הפנים,

עופרה ברכה:

נכון,

ריטה לדז'נסקי:

הם מקבלים ל – 3 שנים, ויכולים לבקש הארכה. באמת היו לנו, פיגורים של שנות ה – 90 וסגרנו את הדברים האלה, שהיו עמותות שקיבלו מזמן, או שביטלנו הקצאה, או שדאגנו שהם יזדרזו, ובאמת אין כבר פערים כאלה, כמו שהיו לפני כמה שנים.

עופרה ברכה:

השאלה, אם יש לנו כזה סוג של מעכב במערכת, או משהו של הקצאות,

ריטה לדיז'נסקי:

אנחנו, אין,

עופרה ברכה:

ואתם רואים, אני אשאל את זה אחרת, יש משהו שקופץ לנו, שבתקופה מסוימת לא הוגשו כל המסמכים, או שזה משהו שלכם שאתם במקרה רואים איזה עמותה ששלחה?

ריטה לדיז'נסקי:

קודם כל אנחנו,

עופרה ברכה:

יש לנו איזה שהיא מערכת, שעוקבת אחרי הדברים האלה?

ריטה לדיז'נסקי:

קודם כל, יש לנו מערכת ממוחשבת, ובנינו דוחות BI, שזה בשלב,

אלדד רבינוביץ:

דיון הבא.

ריטה לדיז'נסקי:

בדיון הבא אני אתייחס לזה בפירוט. ומה שקורה היום אנחנו יכולים לשלוף את כל הנכסים האלה שמצריכים הסדרה, כל המקרים ש - , עברו 3 שנים, והם לא הגישו, ואז הלכנו או מזמינים אותם לשימוע אצל המנכ"ל, אבל תראו, גם לוחות זמנים של מנכ"ל הוא מאוד עמוס. אז שימועים לוקחים לנו קצת זמן, כי השימועים, יש שימועים שאני עושה, אבל זה כדי לעודד את העמותות לגמור, להסדיר ולבוא כבר מוכנים, אבל יש שימועים שכבר צריך לבטל הקצאה, זה אנחנו מביאים למנכ"ל. המקרים האלה מטופלים אצלנו. מה שכן, יש מסות של עמותות, והלוחות זמנים שלנו, לא מאפשרים לנו להביא את כולם בזמן קצר, כי באמת יש עומסים, וגם לא רוצה לדבר, יוסי פה, יש מחסור בכוח אדם, בדיוק שיתפתי אותו.

שמוליק זליגמן:

למה? תדברי שהוא פה.

ריטה לדיז'נסקי:

לא, גם שיתפתי אותו ש - , מגיעים עובדים, ומקצועיים, ועוזבים,

דובר לא מזוהה:

כוח אדם.

עו"ד דני ליבמן:

לא רצה שהוא יבין שיש רק נושא אחד (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

אפשר להגיד רק דבר אחד ש - ,

עופרה ברכה:

כמה זמן? 3 שנים?

דובר לא מזוהה:

אם משרד הפנים לא היה אומר את זה,

ריטה לדיז'נסקי:

מותר 3 שנים להתקדם,

ריטה לדיז'נסקי:

3 שנים להתקדם,

דובר לא מזוהה:

מהדו"ח הזה,

ריטה לדיז'נסקי:

אבל הם יכולים להגיש בקשה אם לא התקדמו עוד שנתיים. כאילו עד 5 שנים, עברו 5 שנים, אני לא יכולה להאריך להם, צריך להתחיל מהתחלה, לפעמים באמצעות שימוע הם מביאים אותם, והם מסבירים לוחות זמנים שהם התעכבו בגלל העירייה, ולא בגללם, לפעמים בוועדות וזה, אז כן מתחשבים בהם,

שמוליק זליגמן:

אגב, זה מעניין היו אצלי העובדים של אגף התקציבים במשפט הפנים שבוע שעבר, עכשיו כל הרשויות הם צריכים, כל הרשויות בקשות חריגות לארונה, הם צריכים עכשיו לאשר, אני חושב עמד 15 לאוקטובר, נובמבר משהו כזה, השנה כל, אין רשות אני חושב שלא הגישה בקשה (לא ברור)

חריגות, מה הם אומרים? שאלו אותם - מתי נקבל תשובה? אין לנו כוח אדם, זה מה שענו לנו, החבר'ה שלך. גם זה.

אלדד רבינוביץ:

טוב, יש לך עוד משהו בכללי?

שמוליק זליגמן:

לא,

אלדד רבינוביץ:

אז אני אגע גם בכמה הערות. יש בעמוד 5 לדוח המפורט הערה לגבי הוועדות, אז אמנם אנחנו לא גוף מבקר לנבחרי הציבור, אבל באמת, באמת אם החוק דורש בוועדות חובה, לקיים ישיבה פעם ברבעון, אז ראוי לקיים את זה, יכול להיות אני מציע אולי שמזכירות העיר קצת תעזור, יש חלק מנבחרי ציבור אולי שלא מכירים, שלא יודעים, אולי קצת לתמרץ אותם, ולעזור להם.

עידו רוזנברג:

אם אפשר להגיד, מזכירות העירייה, פעם בשלושה חודשים, מתזכרת כל יו"ר וועדה, על מספר הוועדות שהוא כינס עד עכשיו במהלך השנה. יותר מזה, אנחנו פונים לכל יו"ר באזור ספטמבר ואומרים לו, קח בחשבון שאתה צריך לכנס 4 פעמים, ואנחנו, רגע סליחה, אני אתחיל מחדש. בתחילת כל שנה אנחנו קובעים 4 פעמים כל וועדה, בסדר?

אלדד רבינוביץ:

כן,

עידו רוזנברג:

כל רבעון אנחנו מתזכרים אותם, כי רבים מהם מבטלים את הדיונים, ולקראת סוף שנה, באזור ספטמבר אנחנו גם פונים אליהם שוב, מזכירים להם, שימו לב, יש לכם 4 פעמים בשנה, שאתם צריכים לכנס את הוועדה, לא עשיתם את זה, ואתם כנראה לא צפויים לעשות את זה עד סוף השנה, קחו את זה בחשבון. אנחנו לא יכולים לעשות יותר מזה, זאת אומרת זה, ידיים שלהם. אני רק אגיד בסוגריים, שאנחנו מנסים גם להשתדל שלא רק וועדות חובה, אלא גם וועדות רשות, ייכנסו את הוועדות שלהם בהתאם לוועדות החובה, גם כאן אין לנו תמיד הצלחה, אבל אנחנו משתדלים.

אלדד רבינוביץ:

תודה רבה.

ריטה לדיז'נסקי:

אלדד, אפשר משפט שזה חשוב, סליחה, שאני מחזירה אתכם אחורה. בהקצאות שמשדר הפנים אומר הקצנו ללא רשות זה לא, כי מה שקורה בחוזה שאנחנו מחתימים את העמותות כתוב במפורש, אין תוקף להקצאה, כל עוד אין אישור שר הפנים, ומשרד הפנים, לכן אי-אפשר לומר שזה נכנס לתוקף בלי אישור שלהם, זה קריטי וחשוב מאוד.

אלדד רבינוביץ:

תודה רבה. עוד הערה שהייתה כאן, אני מבין שיתוקן, אני רק רוצה שזה יהיה לפרוטוקול, בעצם הם באו באיזה שהיא טענה שאין,

שמוליק זליגמן:

מי זה הם? המבקר, כן,

אלדד רבינוביץ:

הדו"ח, שהם בצוות הליקוי, תיקון ליקויים את ה - , את הדוחות של משרד הפנים, ושל מבקר המדינה, זה קיים. זאת אומרת, חד-משמעית קיים, לכן אני רק רוצה שזה יהיה לפרוטוקול, באמת שהתייחסנו ל - ,

עידו רוזנברג:

יכול מאוד להיות, שבאותה השנה, לא קיבלנו את זה, בסדר? כלומר באותה שנה לא היה דו"ח של מבקר המדינה, ועד למועד עריכת הביקור , לא קיבלנו את הדו"ח של משרד הפנים, כי בשנים האחרונות, אני לא יודע אם זה נאמר עד עכשיו, יש להם עיכובים מאוד מאוד גדולים בעריכת הדוחות, אנחנו מקבלים איתם באיחור מאוד גדול, ואז אנחנו מאשרים אותם בוועדות, בכל התהליכים בכל הנקודות שלנו באיחור מאוד גדול, ואז לכאורה יוצא מצב, שהם באים אלי בביקורת.

אלדד רבינוביץ:

הם לא רואים בעצם את ההתייחסות,

עידו רוזנברג:

כן, הם באים אלי בביקורת, שאני לא עושה.

אלדד רבינוביץ:

אז באמת שפו, הרבה דברים פשוט אין ביקורת, כמו שאמר זליגמן, באמת שפו לעירייה לכל מי שעושה. וגם רציתי לברר, יש להם איזה שהיא הערה ש - , שלא החרגו את העובדים הבכירים משרד הרווחה, אני רוצה לברך את העירייה שלא מחריגה את העובדים הבכירים משרד רווחה, אין שום סיבה להחריג,

שמוליק זליגמן:

יוסי, יש שם איזה הערה, תסתכל שהעירייה נותנת לעובדים שבחוזים, את הסל רווחה ואת הכול, הם לא כותבים זה מנוגד. אלה, לא יודע,

אלדד רבינוביץ:

בשביל זה יש את החוזה, וזה צריך להיות בהתאם לחוזים.

שמוליק זליגמן:

רק מציין את זה, אבל אנחנו,

אלדד רבינוביץ:

לא, אני לא חושב שצריך להחריג עובדים מסל הרווחה.

יוסי פרץ:

נכון.

אלדד רבינוביץ:

בעמוד 20, יש כאן איזה שהיא טעות, לכאורה טענה חישובית, בעצם חישוב הקילומטרים, שאמורים לחשב לבעלי רכבים, אמורים לחשב 833, מחשבים 840, זה משהו שתוקן, אפשר לתקן?

יוסי פרץ:

תראה גם בעניין הזה, הם לא, הם רשמו שזה משהו מינורי, זה לא, משהו שהוא,

אלדד רבינוביץ:

נכון,

יוסי פרץ:

זה משהו בחישובים בעירייה, מאז מתמיד 840, אני לא יודע כמה הייתי עכשיו מתחיל לתקן לכל המאות או אלפי, לא יודע כמה כבר, צריך לבדוק כמה עובדים כאלה, יש,

אלדד רבינוביץ:

יש תיקון חישובי אוטומטי לתקן? לא,

שמוליק זליגמן:

זה בסופו של יום,

אלדד רבינוביץ:

מעכשיו והלאה.

שמוליק זליגמן:

יפגע בשכר של העובדים.

יוסי פרץ:

כן, זה לא מהותי.

שמוליק זליגמן:

אם 840 עומד במסגרת, אם עם זה בעיה חוקית,

יוסי פרץ:

לא,

שמוליק זליגמן:

זה משהו שקיים,

יוסי פרץ:

זה לא מהותי, לא הייתי נוגע.

שמוליק זליגמן:

אני לא יודע ממתן, לא יודע מה זה ה – 833 מה זה זה,

יוסי פרץ:

הם הסבירו שם את החישוב, שהם עושים איזה שהוא ממוצע כזה או אחר, אז במקום להגיע ל - ,
833, העירייה משלמת 840, זה משהו שהוא טוב, זה מאז ומתמיד,

שמוליק זליגמן:

מאז, ה – 840 זה תמיד.

דובר לא מזוהה:

הורדת למטה.

שמוליק זליגמן:

כן,

יוסי פרץ:

כן, זה לא משהו ש - ,

דובר לא מזוהה:

זה סטייה של פחות מאחוז, זה,

יוסי פרץ:

במיוחד שהם ציינו שם שזה לא משהו שהוא לא, כאילו לא,

שמוליק זליגמן:

כן, זה,

אלדד רבינוביץ:

עכשיו הם העלו כאן דיון, בעיני זה דיון מאוד מעניין, קיזוז חובות לעובדים, זאת אומרת הביאו כאן רשימה ארוכה של עובדים שיש להם חובות, והשאלה אם נכון לקזז את זה מהשכר או לא, אני מבין שנעשתה עבודה מקצועית, ונעשתה איזה שהיא עבודה אולי ערכית גם בדבר הזה והוחלט שלא לקזז. נכון?

שמוליק זליגמן:

אין לנו סמכות, אסור לנו,

אלדד רבינוביץ:

אין סמכות?

יובל דאר:

שכר נקבע שאין אפליה למעשה,

יוסי פרץ:

איזה חובות, איזה סוגים?

אלדד רבינוביץ:

נגיד ארנונה, נגיד ארנונה, חובות, לא, לא, בוא נסביר רגע, יש כל מיני חובות, יש נגיד עובד שיש לו עכשיו חוב ארנונה, בסדר? השאלה אם אני יכול לבוא להיכנס לתלוש, עובד עירייה, תלוש להיכנס, אסור לי, בדקנו את זה וזה, יש לו דו"ח חנייה,

אלדד רבינוביץ:

אני שואל אסור לכם מכל רכיבי השכר שלו?

שמוליק זליגמן:

לא, אסור לי לגעת לו בשכר.

אלדד רבינוביץ: שיש רכיבים מוגנים?

דובר לא מזוהה:

כמו כל אזרח במערכת.

שמוליק זליגמן:

כל אזרח אתה רוצה תטיל עליו עיקול בחשבון בנק שלו, אני מתייחס אליו,

אלדד רבינוביץ:

יש משהו,

שמוליק זליגמן:

כמו,

אלדד רבינוביץ:

מוזר לשלם שכר, לא יודע אם זה שכר גבוה לאדם שחייב סכום גבוה.

שמוליק זליגמן:

אבל יש בעיה, כי שכר זה משהו מוגן זה לא, לנגוע בשכר.

אלדד רבינוביץ:

לא (לא ברור).

יובל דאר:

מופלה לרעה,

יוסי פרץ:

אין קשר.

יובל דאר:

הוא מופלה לרעה.

יוסי פרץ:

צריך להסתכל עליו כאל תושב.

יובל דאר:

מאה אלף שקל בבנק ישראל, והוא לא משלם לך ארנונה, מה אתה עושה? אתה מטיל עליו,

שמוליק זליגמן:

נכנס לחשבון בנק שלו,

יובל דאר:

נכנס לחשבון בנק שלו, גם פה תלך.

עו"ד דני ליבמן:

בוא נגיד יש שני סוגי חובות, החוב הזה,

שמוליק זליגמן:

זה מה שרציתי להגיד,

עו"ד דני ליבמן:

יותר קל להגיע,

עופרה ברכה:

יש חובות ש - ,

שמוליק זליגמן:

יש חובות,

עופרה ברכה:

הוא חייב לעירייה.

שמוליק זליגמן:

שתיכף על זה יוסי ירחיב, אולי אם יש לך זמן, נגיד עכשיו עובד שילמו לו בטעות,

עופרה ברכה:

בדיוק.

שמוליק זליגמן:

עוד איזה רכיב שלא מגיע לו, עכשיו השאלה אם אתה יכול לבוא, לקזז לו את זה, לא יכול, כמה זמן עבר? אז זה יוסי.

יוסי פרץ:

לא, זה אנחנו עושים, אנחנו כמובן מגיעים להסדר עם העובד, מיידיעים אותו אם זה, שוב, תשלומי יתר, או תשלומים שלא כדין, שאנחנו במסגרת בקרה שההוא משאבי אנוש או שהשכר עושה, אנחנו, מפחיתים את תלוש השכר, וזה מקובל, זה משהו שעושים. בסדר? אבל עובד שיש לו חוב ארנונה,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, אבל רגע, יוסי, מאוד פשוט, עובד שיש לו חוב, נגיד פה פרש לפנסיה, בסדר? ועכשיו, גילינו שיש לו זה, אז יש משרד עורכי דין, יש יחידה אצל יוסי באגף שהיא זה התפקיד שלה, להגיד לך שזה עובד, מי יודע מה לא, אנחנו עכשיו מנסים לתת על זה פוש על עו"ד של משרד, שלא כל כך היינו מרוצים ממנו, החלפנו אותו, יש ספר של חובות של עובדים, ועובד שנמצא, יותר קל לך מולו, כי אתה משלם לו כל חודש, אם הלשכה המשפטית מאשרת, זה פורסים לו, תלוי בגודל גובה החוב, תלוי כמה שנים עבר, ואז יותר עובדים שפרשו. עובדים שפרשו והרבה פעמים מישו פרש, ומתברר רכב ליסינג שלו, בסדר? הוא לא החזיר את הרכב בזמן, יצא חוב הוא צריך לשלם לי 5000 שקל, זה מרדפים אחרי העובדים, זה תהליכים.

אלדד רבינוביץ:

אז מבחינה חוקית, אתה אומר אין, אין את הסמכות לבוא, ובעצם לייצר איזה שהיא פריסה מתוך השכר שלו, מתוך,

שמוליק זליגמן:

אם הוא מוכן, אין בעיה, אבל אם הוא לא מוכן, לא,

עידו רוזנברג:

לא, מה עובד עירייה שונה מעובד,

דובר לא מזוהה:

בזק,

עידו רוזנברג:

כל עובד היום,

דובר לא מזוהה:
בזק, חברת חשמל.

יורם פיטוסי:
אני חושב שגם בזק, עם עובד יהיה חייב להם, יעשו לו איזה שהוא התקזזות מהשכר שלו, כי הוא חייב לך את הכסף.

עידו רוזנברג:
זה אתה צודק במילה הזאת, יכולים, אבל הוא לא מחויב, כלומר העירייה לא יכול לעשות את זה,

אלדד רבינוביץ:
אנחנו כעירייה שדואגת לחובות שלה, השאלה אם זה לא דבר (לא ברור).

יוסי פרץ:
לא, אבל יש תהליכים אחרים, למשל ארנונה, אם העובד עירייה הוא חייב לארנונה, אז עושים נגדו הליכי אכיפה בהתאם לכל,

שמוליק זליגמן:
אבל לא דרך התלוש שכר,

יוסי פרץ:
כמו כל תושב אחר.

שמוליק זליגמן:
לא דרך התלוש שכר.

יוסי פרץ:
יש עיקולים, יש זה, לא קשור לתלוש, יש דרכים אחרות.

עו"ד דני ליבמן:
בוא, אולי נחדד את השאלה, יש שאלה אחת, אתה אומר, למה לא נקזז לו מהשכר, אוקי, רגע, זה לא. אבל הייתה שאלה אחרת, שאני, אני יודע ש – העובדים באו בטענות, ואני היה לי סוגריים על זה, אני יודע, מאיך שאני יודע, מי שחייב ארנונה הוא עובד בבזק, אוקי, אני יכול להטיל עיקול בבזק על השכר שלו.

שמוליק זליגמן:

אני יכול.

עופרה ברכה:

יכול.

עו"ד דני ליבמן:

עובד בזק חייב ארנונה.

שמוליק זליגמן:

אני יכול להטיל על החשבון שלך, שלו.

עו"ד דני ליבמן:

אני יודע,

שמוליק זליגמן:

יובל, אתה מכיר את זה?

עו"ד דני ליבמן:

אני יודע,

שמוליק זליגמן:

למה אנחנו לא עושים את זה?

יובל דאר:

זה דרך הוצאה לפועל.

שמוליק זליגמן:

הוצאה לפועל, בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

אני יודע, אני יודע שהוא עובד שמה, אני פונה לבזק, הנה חוב עיקול, אוקי, רגע אז אמרו, אבל זה לא בסדר, לא פייר, זה לא בסדר, או לא הוגן שהעירייה שהיא יודעת שאנשים עובדים אצלה, תטיל עיקול על המשכורת, עיקול על המשכורת שלהם פה ישירות.

שמוליק זליגמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

וזה אני יודע שהיה טענה, אני זוכר שהייתה טענה נגד זה, והפסיקו עם זה.

שמוליק זליגמן:

לא, כי אמרו לנו שזה לא חוקי, אם אתה רוצה לעובד השכר, לך להוצאה לפועל,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

הוא יטיל עיקול על השכר של העובד הזה, עובד עירייה, לא אני הטלתי עליו עיקול, זה אין בעיה.

יובל דאר:

איפה הוא עובד החייב,

אלדד רבינוביץ:

זה נשמע הגיוני.

יובל דאר:

חקירה, חקירה ספציפית, ולזהות איפה הוא עובד. הרי אין מאגר מידע שאני יודע איפה כל אחד עובד.

אלדד רבינוביץ:

עובדי עירייה, בוודאי,

שמוליק זליגמן:

עובד עירייה,

אלדד רבינוביץ:

עובד עירייה, אתה יודע שהם עובדים בעירייה.

שמוליק זליגמן:

מדבר על עובד עירייה.

יובל דאר:

במיוחד אם הוא עובד בארנונה.

שמוליק זליגמן:

אם הוא עובד בארנונה, מותר לי, יובל.

יובל דאר:

מה?

שמוליק זליגמן:

אם הוא עובד ארנונה, חייב ארנונה.

יובל דאר:

אז הוא כבר לא עובד בארנונה, הוא יעבור לאגף אחר.

עו"ד דני ליבמן:

העירייה מקבלת, על השכר, מכל מיני גורמים חיצוניים,

שמוליק זליגמן:

כן, כן, בוודאי.

עו"ד דני ליבמן:

זה עובד אצלכם, עיקול.

אלדד רבינוביץ:

אז אתה עשית בדיקה,

עו"ד דני ליבמן:

אוקי,

אלדד רבינוביץ:

לדבר הזה,

שמוליק זליגמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

זה לא נכון שהעירייה תעשה את העיקול בתוך עצמה, היא צריכה,

יובל דאר:

כן,

אלדד רבינוביץ:

לפנות בתהליכי (לא ברור).

יובל דאר:

יש גם מקרים שהחובות הם לא ברי גבייה, למשל אם מישו נמצא בהליך פשיטת רגל,

שמוליק זליגמן:

בסדר, זה,

יובל דאר:

שבאים לעבוד פה עם חובות כבר לפני זה,

אלדד רבינוביץ:

אי-אפשר, זה אי-אפשר.

יובל דאר:

למשל (לא ברור) למחלוקת, אם יש איזה שהוא הערה או משהו, אז זה, אנחנו, תראה, כשעושים הליכי אכיפה, אנחנו לא יודעים אם מישו עובד עירייה או לא, עושים את זה באופן גורף לכולם, אין, אנחנו לא, אנחנו עושים את זה באופן כללי, אני לא יודע אם אתה עובד או לא עובד. אני עושה על העיקול על הזהות שלך, אני לא יודע איפה אתה עובד, הנושא הזה שוויוני לכולם.

אלדד רבינוביץ:

בסדר גמור.

יובל דאר:

טובים עם כולם, מה שנקרא.

אלדד רבינוביץ:

מתקבלת בעצם זה, צריך להעיר על הערה שזה לא הערה, זאת אומרת הם היו סוג של הערה, למה אנחנו לא מקזזים,

יובל דאר:

זה לא הערה.

אלדד רבינוביץ:

מבחינה משפטית זה לא,

יובל דאר:

בדיקות שהם חייבים לבדוק בכל רשות, אם יש חובות לנבחרי ציבור, אם יש חובות לעובדים, ואם יש חובות לחברי מועצה דתית, זה מפרט קבוע, בהנחיות משרד הפנים. זה קבוע, זה לא משהו ש - , תלוי בהם. אנחנו בודקים את זה כל שנה, כמפרט קבוע של הבדיקות שלנו.

אלדד רבינוביץ:

יהיו גם על הקיזוז, אבל לכאורה זה לא זה. עכשיו בעמוד 37, יש כאן איזה שהוא סכומים מאוד מאוד גבוהים, כמו שדיברנו עליהם, של חובות ארנונה, אז אני עכשיו לא מדבר על החובות המאוד מאוד ישנים, אני שואל אם יש איזה שהיא חלוקה, שתי שאלות יש לי, דבר ראשון, האם אולי נכו, לנסות למחוק את החובות לא לפי תאריך, אלא לפי גודל. לקחת תיקים משמעותיים וגדולים, לטפל בהם באמת, בכל (לא ברור) שמשרד הפנים מבקש, ואז להוריד אותם בצורה, זה יכול אולי, אני לא יודע, אם יש חובות בעצם מאוד גבוהים, אפשר להוריד ככה את הסכומים, זה צבר הרבה ריביות או, לפעמים לעשות איזה שהם הסדרים, אני שואל אם זה רק לפי שנים נמחק, או גם לפי, לפי הגודל, ודבר שני, רציתי להבין אם יש איזה שהוא פילוח לפי שכונות, לפי אזורים, לפי מצב סוציו – אקונומי.

שמוליק זליגמן:

לא, אין, אין פילוח לפי שכונות, אנחנו, אין פילוח לפי שכונות, זה לא נכון להיכנס לזה, מחר יהיה לי בתקשורת, תושבי השכונה הזאת, אין לנו, אני לא יודע איפה הבן אדם גר, אני לא יודע איזה שכונה, כתוב במערכת גבייה, יובל דאר גר ברחוב מן, מן 5.

אלדד רבינוביץ:

אני אגיד, יכול להיות שבאזורים מסוימים יש כלים מסוימים שנכון להפעיל אותם, זאת אומרת אם אנחנו מדברים על אוכלוסייה כזאת או אוכלוסייה אחרת, אולי הכלים הרגילים של העירייה, פחות יעילים, יש אוכלוסיות שאני יודע למשל, אי-אפשר להטיל עליהם עיקולים על הבית, כי הבית לא רשום, יכול להיות ששמה יש מנגנונים אחרים, שכן יגרמו לגבייה.

שמוליק זליגמן:

אנחנו משתמשים כל ה - , בכל האפשרויות, אנחנו מתחילים זה דבר שהוא בסמכותנו קודם כל עושים התראות ועיקולי בנקים, בסדר? שזה הדבר, לכאורה הכי פשוט לנו. יש אנשים שיודעים להתחמק, אין להם חשבון כמו שאתה אומר, הם יודעים להתחמק,

אלדד רבינוביץ:

חשבון בנק.

שמוליק זליגמן:

יש לנו שישה משרדי עורכי דין, שמקבלים מאיתנו מאות תיקים בשנה, במצטבר, שזה התפקיד שלהם, הם רודפים אחרי הלקוח, כאלו שזה עסקים, הם כאילו שהברית נכסים, עולם שלם יש חברות במיוחד שיודעות להתחמק, לסגור חברה, לפתוח חברה, יש לנו בשביל זה משרדי עורכי דין שעושים. יש לנו חברת סקר נכסים שיוצאת לכל העיר, גם מערב העיר, גם מזרח העיר, עושה מדידות, מוצאת נכסים שלא מחויבים כמו שצריך, או נכסים שהסיווג שלהם, ממגורים ופתאום מתברר שזה משרד עורכי דין, או רואה חשבון, לא משנה. יש לנו בעיות בסקר, מזרח העיר יותר קשה, להיכנס לכפר עקב, אנחנו צריכים את הצבא, לא יכולים להיכנס לבד.

יובל דאר:

שתי חטיבות של הנחל.

שמוליק זליגמן:

כן, אז אנחנו, אז אנחנו עכשיו הנה יגיד לך יובל, לפני כמה ימים ישבו עם המשטרה, לקבל סיוע להיכנס לכל מיני שכונות, עדיין לא לכפר עקב, כפר עקב אנחנו צריכים את הצבא. אנחנו עושים את זה כל הזמן, אתה מדבר על אנשים שאין להם נכסים, נכון? אז להם יש, שאני לא יכול לעשות. אז אנחנו מחפשים בכל דרך אחרת, ומגיעים גם יורשים, ופתאום מתברר שמקבלים נכס בירושה, יש לנו המון המון מקרים, ואנחנו מפעילים את, כל, אולי לא כל, אנחנו, יש דברים שאולי אנחנו לא עושים, ונעשה בעתיד, יש לנו,

אלדד רבינוביץ:

ההצעה שלי הייתה, לנסות להסתכל במבט רחב, לנסות לראות האם החובות, אם יש, אם יש, אם 60% מהחובות שייכים ל - , ל - 20% מהחייבים ואפשר לייצר איזה שהוא מין, איזה שהוא מחנה משותף, אולי למקד, לייצר כלים, מתאים ל - 20% האלה, ולפתור חלק גדול מהבעיה. זאת אומרת לא להתעסק פרטנית בכל חייב, וזה באמת עלויות מאוד גדולות, והתעסקות מאוד מאוד גדולה, אלה אולי לייצר את הכלים המתאימים, לכן אני שאלתי את הפילוח לפי שכונות.

שמוליק זליגמן:

יובל,

אלדד רבינוביץ:

סוציו – אקונומי.

שמוליק זליגמן:

זה יגיד לך יובל.

יובל דאר:

הכלים שיש לנו, אנחנו מבקשים כמט בכולם, כעת עכשיו, אתה שאלת מקודם, למה למחוק חובות גדולים.

אלדד רבינוביץ:

הייתה שאלה ראשונה, כן.

יובל דאר:

אז אני אומר לגבי מחיקת חובות, קודם כל עשינו שוטף, מטפלים בחובות של נפטרים, אם אדם נפטר, ואין לי מושג מי היורשים שלו, אני בודק, אני עושה חקירה לבדוק מי היורשים, אני מגיע ליורשים, אני מחייב את היורשים, אבל אם אין יורשים, או שזה נכס שלא, שלא ידוע בכלל מי נמצא בו, או החשבון שלא אותר, אנחנו עושים מחיקות באופן גורף, באופן שוטף, בכל מקרה לגופו, בודקים, עושים בדיקה מעמיקה,

אלדד רבינוביץ:

וזה לפי,

יובל דאר:

ומגיעים למסקנה. כולל חובות אבודים, כולל חובות, נגיד של, של כאלה שלא אותרו, יש בעל חוב שנמצא בחו"ל, אז אתה לא מאתר אותו.

אלדד רבינוביץ:

וזה לפי תוכנית עבודה שלוקחת בחשבון, לתת קדימות לחובות גדולים, לחובות ישנים,

יובל דאר:

כן, בוודאי, אנחנו עושים, אנחנו עושים את כל הכלים שיש לנו, למשל אני עושה, אם מישהו אני מאתר שיש לו נכס, ובבעלותו גם אם אין לו חוב, בנכס הזה אני עושה לו שעבוד בטאבו, אוקי, עכשיו הבעיה היא, ש - , שלא תמיד צריך להגיע לחייב עצמו, זאת אומרת אנחנו עושים את כל הפעולות, עורכי דין מנסים לאתר אותם, אנחנו מנסים אכיפה מינהלית, יש הרבה דרכים לעשות, אבל לפעמים

אתה לא מאתר את החייב. זה לאתר אותו, וגם אם אתה מאתר אותו, לפעמים אין לו איך לשלם. והוא עושה הליך של חדלות פירעון, או פשיטת רגל. אנחנו עושים תביעת חוב וכולה וכולה, וזה רץ של שנים רבות, עד שבסוף, באיזה שהיא צורה, או שהוא מקבל הפטר על החוב, או שהוא משלם. אז כלל החובות נמצאים בהליך כלשהו, זאת אומרת זה לא שאנחנו עומדים ומחכים. עושים את זה בדרך כלל באופן גורף, יש מקרים חריגים, עם חובות גדולים, הם חייבים,

שמוליק זליגמן:

אני אתן לך דוגמא,

יובל דאר:

אנחנו הולכים,

שמוליק זליגמן:

5 מיליארד יובל, מאות מיליונים, כנסיות,

יובל דאר:

נכון,

שמוליק זליגמן:

אני לא אמחוק את זה, לא אתן למשרד הפנים גם למחוק את זה, בסדר.

אלדד רבינוביץ:

כן.

שמוליק זליגמן:

מה? אנחנו עושים, מצליחים, לא מזמן הצלחנו באיזה שהוא סכום מול הכנסייה היוונית, כולם באו לראש העיר, עלו לרגל, מנסים עכשיו להגיע איתם, כן, נו מה? אתה, מנסים להגיע להסדרים כל פעם שולחים אותנו לצחי הנגבי פעם, עכשיו ראש המל"ל, פעם הקודמת הוא היה שר החוץ, או אני לא יודע מה, הוא מוציא וועדות כלום לא קורה. למרות זה אנחנו מנסים, מנסים, מנסים, זה דוגמא, אבל זה חובות שלא נמחק אותם לעולם.

אלדד רבינוביץ:

הבנתי.

עו"ד דני ליבמן:

עושים גם בקשות להרמת מסך חברות ש - ,

שמוליק זליגמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

לפעמים זה מצליח, לפעמים זה לא מצליח. שלשום ראיתי החלטה שזה לא הצליח. אבל לפעמים זה מצליח מחייבים את האנשים,

שמוליק זליגמן:

מאה אחוז.

יובל דאר:

לפני שבועיים היינו, הייתי בדיון, חוב לפני 8 שנים, איזה שהוא אולם אירועים, שעשו את זה (לא ברור) קליטה, אז עכשיו הדיון ההוכחות, של התביעה לפני מ – 2016, כלומר זה דברים, זה גם תהליכים ארוכים, וצריך להוכיח, הם צריכים להוכיח שהם לא הבריו נכסים, זאת אומרת זה תהליכים מאוד מורכבים וארוכים, אבל בסוף התהליך נגמר, בסוף או שהוא משלם, או שהוא מקבל הפטר. אבל זה הפרוצדורה.

אלדד רבינוביץ:

ההצעה שלי, זה לגבי ההערה, הערה שנייה, אני חושב שכן נכון לייצר איזה שהוא מבטח רוחב, גם אם בסוף לא יצא מזה משהו, אבל אולי יצא מזה איזה שהוא תהליך עבודה. אם נגלה שהבעיה נמצאת אצל, אצל במקום מסוים, אולי נדע להכווין את הפעילות העירונית יותר נכון לשם, זה מילים מאוד גדולות, כי עוד פעם, עם נתונים, אבל בסופו של דבר ככה מתחילים תהליכים. ואני חושב שכן נכון לעשות פילוח לפני שכונות, לפי סוציו – אקונומי, אולי, אולי לפני נתונים אחרים, כדי לנסות לייצר,

יובל דאר:

יש קבוצה אנחנו עושים נגיד לחברות, אם יש חברה שהיא חברה חדשה, והיא לא משלמת ארנונה, אז אנחנו מיד במהלך השנה, אחרי שהוא קיבל התראה ראשונה, עושים לחלק, לא לכולם, אבל לחלק עושים להם, לפני שבכלל פותחים להם תיק משפט, עושים עיקול מטלטלין, דופקים בדלת, ועושים עיקול מטלטלין למשל, אבל אנחנו לא עושים את זה באופן גורף, אבל מקדים לטפל בזאת, במישהו ספציפי, או למשל בעלי דרכון, גם בעלי דרכון, או בעלי זהות פלסטינית, אנחנו יודעים שלא נוכל להטיל עליהם, לא נוכל, כי אין להם תעודת זהות ישראלית, או תעודת זהות בכלל, לכן לא, בשום בנק, כי אין להם שום חשבון בנק על שמם, ואנחנו עושה להם את העיקולים הספציפיים האלה, או שאפשר להיפתח להם תביעות, אני לא, אנחנו מנסים להקדים את האכיפה, כדי לקבל כמה שיותר מהר כסף.

אלדד רבינוביץ:

בסדר, אנחנו לקראת סיום. בעמוד 39 מדובר על עודפי ארנונה, אני לא הבנתי כאן, יש פעילות אקטיבית להחזרה, זאת אומרת אנחנו מחפשים את אותם אנשים, שביתרת זכות כדי להחזיר להם?

שמוליק זליגמן:

יובל, תסביר לו,

אלדד רבינוביץ:

או רק עושים טפסים, כי טופס זה לא משהו רגיש.

יובל דאר:

כל, כל פעם שאני יוצא לי יתרת זכות לתושב, נגיד קיבל הנחה, או שינוי מחזיקים או כל פעילות אחרת, או כל פעולה אחרת, שיוצא בחשבון יתרת זכות, קודם כל הוא מקבל מכתב,

שמוליק זליגמן:

אוטומטית הוא מקבל,

יובל דאר:

יש לך יתרת זכות בחשבון זה וזה, כדי לקבל אותה, תעשה ככה ככה. הבעיה שאנחנו לא יודעים מה חשבון הבנק שלו, לא יודע מה החשבון בנק של התושב להחזיר לו. עכשיו השנה אנחנו מתחילים גם, גם כי אנחנו מתחילים וגם כי בעקבות תביעה ייצוגית, היא נדחתה כמובן, כן, אבל גם ההחלטה שלנו כמדיניות, אנחנו הולכים להחזיר החזר כספי באופן יזום לתושבים שיש להם הוראת קבע פעילה, ויש להם יתרת זכות, ואז אני לא צריך לחפש, אני יודע מה החשבון בנק שלו, ואני מחזיר לו את הכסף לחשבון הבנק באותה שנה. זה קצת מסוכן, כי יש מקרים שזה למשל, שאולי בעל החשבון הוא לא בעל הזכות,

אלדד רבינוביץ:

כל מיני דברים,

יובל דאר:

אנחנו נתחיל בזה השנה, לאט לאט ומשנה הבאה מקווה שהכול יהיה בסדר, ואז יהיה נוהל, אז אני לא צריך לפני, אלא להחזיר לו, ואני מקווה שלא יהיה פה טעויות גדולות, כן, ולכן,

שמוליק זליגמן:

אבל עדיין הטופס הזה אנחנו לא יכולים בלעדיו, זה גם כל גוף שמעביר לך כסף,

אלדד רבינוביץ:

אין לי בעיה,

שמוליק זליגמן:

אני חייב לדעת שאני מעביר כסף,

אלדד רבינוביץ:

אין לי בעיה,

שמוליק זליגמן:

לדעת שהוא מביא לי אישור בעלות על החשבון,

יובל דאר:

נכון,

אלדד רבינוביץ:

אין לי בעיה.

שמוליק זליגמן:

קרה לנו כבר מקרים בעבר, ששילמנו, פעם היטל השבחה, החזרנו למישהו שזה לא היה מישהו הנכון.

אלדד רבינוביץ:

גם אני פעם קיבלתי החזר מהעירייה על משהו, והייתי צריך למלאות טופס, זה דבר נכון, אבל השאלה היא שלי זה לגבי הנגשה, כי להגיד שיש טופס, זה לא מספיק.

שמוליק זליגמן:

לא, הוא מקבל מכתב, הוא אומר לך, אוטומטית מכתב אתה מקבל.

אלדד רבינוביץ:

אני שואל, אם יש משהו שהוא קצת יותר אקטיבי, קצת יותר,

שמוליק זליגמן:

מה זה אקטיבי? מה אני אעשה?

אלדד רבינוביץ:

לא יודע, אם יש איזה שהוא, אני לא יודע מה הכמות של האנשים, אבל אם זה לא כמות מאוד גדולה, אפשר לעשות איזה שהוא מערכת.

שמוליק זליגמן:

זה אלפים, אלפים.

אלדד רבינוביץ:

טלפונים.

יובל דאר:

מאות אלפים.

שמוליק זליגמן:

עשרות אלפים.

אלדד רבינוביץ:

הודעה טלפונית לא, לא שבן אדם יתקשר אליו, מערכות שמשאירות הודעה שמתקשרות אוטומטית ואומרות לו - יש לך יתרת חוב תעניין באתר, תמלא טופס, אולי משהו כזה יכול לעזור.

שמוליק זליגמן:

יוכל, אתם שולחים SMS – ים?

יובל דאר:

אנחנו לא שולחים,

דוברת לא מזוהה:

לא תמיד אתה יודע גם מה הטלפון של התושב.

אלדד רבינוביץ:

אני לא יודע, לא יודע,

שמוליק זליגמן:

לא,

אלדד רבינוביץ:

אתה יודע,

יובל דאר:

קודם כל הוא יודע שיש לו התעסקות בגלל שקודם כל, מחזיקים, הוא קיבל הנחה הוא יודע,

שמוליק זליגמן:

הוא אמור לדעת, הוא אמור לדעת.

יובל דאר:

לדעת שיש לו,

אלדד רבינוביץ:

אתה אדם שחי בעולם החשבונאות, הרבה אנשים לא חיים שם, הם לא יודעים כמה יש להם כסף בבנק ולא יודעים, הם חייבים וכמה חייבים להם. הרבה אנשים.

יובל דאר:

כל פעם שיש למשל יתרת זכות, ויש לך, חשבון יתרת חוב,

שמוליק זליגמן:

זה בסדר, עושים קיזוזים, זה ברור.

יובל דאר:

זאת אומרת בלי קשר, מצב כספי הוא לא בכסף, אלא הוא בקיזוז.

אלדד רבינוביץ:

הקיזוזים אוטומטיים?

יובל דאר:

אני חושב, איך?

שמוליק זליגמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אוטומטיים הקיזוזים?

שמוליק זליגמן:

כו,

יובל דאר:

כן, אם יש לך חוב, עושים לך קיזוז.

שמוליק זליגמן:

זה לטובת התושב, כי במקום שהוא יצבור בחשבון חובה שלו עכשיו ריבית,

אלדד רבינוביץ:

איזה ריבית.

שמוליק זליגמן:

אני לוקח את הזכות ושם,

אלדד רבינוביץ:

זה לא שאתה נותן לו ריבית על זכויות.

אלדד רבינוביץ:

לא, בדיוק, בדיוק, נכון.

יובל דאר:

זה אפשרי לפנות אליהם באופן יזום, אבל כרגע זה קצת מסוכן, כי אנחנו נצטרך לטפל בהם בסוף. אני, אתה מקבל, לא, עכשיו אני אקבל,

אלדד רבינוביץ:

בשביל זה אנחנו כאן.

יובל דאר:

לא, הכוונה שפתאום 20 אלף פניות בשנייה, פיגורים, מה זה הזכות שלי, מאיפה יש לי זכות, ואז זה יעמיס על המערכת.

אלדד רבינוביץ:

אז אפשר לייצר איזה,

יובל דאר:

אנחנו נעשה בצורה חכמה, עם הזמן, נעשה בצורה חכמה, לא בצורה גורפת, כדי ש - . יתרת זכות לא טובה לנו, אנחנו לא אוהבים שיש יתרות זכות, אולי שמוליק רוצה להגיד.

שמוליק זליגמן:

אני לא רוצה, אני עושה את זה הפרשה, מה? אני, יש לי הפרשות מה אני צריך את זה?

יובל דאר:

גם אנחנו לא רוצים יתרות זכות, כי זה מעיק גם על המערכת.

שמוליק זליגמן:

לא רוצים יתרת זכות.

יובל דאר:

זה עושה לנו עוד עבודה, ועוד עבודה, ועוד פניות, ועוד טפסים מקוונים, ועוד לענות, ואני שם פה עובדים שמסקיעים בזה משאבים, אני לא רוצה שיהיה לו יתרות זכות, אני מעדיף שלא יהיה יתרות זכות, אבל אני חייב לדעת להחזיר לבן אדם הנכון, למשל אם יש שותפים בדירה, בסדר? ואחד מהם שילם, שהוא מבקש את היתרת זכות, אני חייב אישור מכל השותפים להחזיר לבן אדם X, Y,

אלדד רבינוביץ:

אני לא נגד תהליכים מסוימים.

יובל דאר:

זה תהליך מאוד מורכב וזה. אנחנו עושים כל מאמץ כדי באמת להחזיר לבן אדם הנכון, וכמה שיותר מהר.

אלדד רבינוביץ:

יש לנו שאנחנו מוציאים על, על פנייה קצת יותר אקטיבית, ובאמת צריך לעשות,

שמוליק זליגמן:

זה יתרות זכות.

אלדד רבינוביץ:

בצורה מסודרת לא לפנות לכולם בבת אחת, אלא איזה שהוא תהליך עבודה של לפנות ל - א' עד ג', ג' עד זה,

יובל דאר:

זה יהיה בתוכנית עבודה בשנה הבאה,

אלדד רבינוביץ:

כן, עכשיו היה כתוב גם בשנת 23 צריכה להתחיל לפעול מערכת גבייה חדשה.

שמוליק זליגמן:

נכון, נכון, אז אני,

אלדד רבינוביץ:

התחילו כבר?

שמוליק זליגמן:

אני אתן על זה רקע, למערכת הגבייה, מה?

יובל דאר:

אין לנו את כל היום.

שמוליק זליגמן:

יש לנו, מישהו ממחר?

יובל דאר:

כן,

ריטה לדיז'נסקי:

לא, שיהיה להם לדון על הדו"ח הבא.

שמוליק זליגמן:

בטח שתדונו, ריטה, את לא הולכת. בוא אני אסביר, יש לנו מערכת גבייה ישנה, 40 שנה אולי יותר, אפילו משה לוי שהוא, זה התחיל עוד לפניו, זה הגיע לפה ב – 80 ומשהו, עשו לה איזה שהוא שדרוג בשנות ה – 90, מערכת שכבר אין לה אנשים שיכולים לתפעל אותה, היא לא ידידותית, לפני 10 שנים הוחלט בעירייה אפילו יותר 2013 לצאת להקמה של מערכת חדשה, עבדו עליה הרבה שנים, קרוב ל – 8 שנים עד 9 שנים, ובשנה שעברה בפברואר 23, אחרי הרבה דחיות, בפברואר שנה שעברה גמרנו את המערכת הישנה, חודש, ובמרץ סוף פברואר תחילת מרץ 23, העלינו את המערכת החדשה. זה עלה להרבה אנשים בבריאות, אתה לא מבין מה היה.

אלדד רבינוביץ:

כן,

שמוליק זליגמן:

זה לא צחוק. מערכת מטורפת, עד היום יש לנו הרבה בעיות, אנחנו במקום אחר, שנה שעברה היה לנו הרבה ימים ש - , פקידים לא יכלו לעבוד, פקידים מתוסכלים, אחרי (לא ברור), שפתאום תושב בה, ויש סימון על החשבון, לא לגעת, זה צריך לבדוק את החשבון. עד היום יש לנו הרבה בעיות, אבל אנחנו במקום אחר. אנחנו כל היום אנחנו כל שבוע יש לנו דיון אצלי.

אלדד רבינוביץ:

טיוב למערכת.

שמוליק זליגמן:

וטיוב זה פעם ראשונה, עיקולים הוצאת, התראות, התראה ראשונה, התראה שנייה, עכשיו זה לא רק ארנונה, המערכת הזאת מגלגלת מיליארדים גם היטלים, ביטוחי תלמידים, רישוי עסקים, חנייה, דוחות חנייה, את הגבייה של החנייה, אגרות בנייה, היא מגלגלת, ארבע, ארבע וחצי מיליארד שקל לפחות בשנה. מערכת מאוד מאוד מורכבת, ויש לנו עוד הרבה דרך, עד שנגיד אנחנו זה, אבל לפחות אנחנו כבר במקום אחר, להבדיל מאיפה שהיינו, כלומר יורם הוא רואה איזה תקלות אצלו ברישום החשבונאי, הוא בא, אבל בסדר, אנחנו פותרים את זה, ו - , זה מערכת באמת, מערכת,

אלדד רבינוביץ:

מעולה.

שמוליק זליגמן:

אבל היום תשאל את העובדים, כבר, לדעתי יובל, הם כבר שכחו את לפני שנה, כמעט,

אלדד רבינוביץ:

עם ה - F - ים.

שמוליק זליגמן:

כן, כן, עכשיו אני אגיד לך עוד אתגר, תקשיב,

יובל דאר:

הוא נפל,

שמוליק זליגמן:

לא, ועכשיו תקשיב מה קרה, לפני חצי שנה העובדים של ה - , הם עדיין משתמשים בדאטה – בייס, של המערכת הישנה, כל מיני נתונים לפני חצי שנה נפל ספק כוח של המערכת הישנה. מתוך 300 עובדים רק 30 יכלו לעבוד, לקח חודשיים שלושה עד שהצליחו למצוא באיביי, לא יודע איפה מצאו, ספק, אם זה היה קורה שהיינו בזה, לא יודע מה היה קורה, אז באמת עלינו בדקה האחרונה, עכשיו יש לנו מערכת כספית, לא גבייה, מערכת כספית ששמה מנוהל כל התקציב, ביצוע, ספקים, מיליארדים, כי גם נתנו לשנה, בדיוק עם ה - F – ים שאתה מדבר עליהם, ואנחנו ניסינו, שמה גם, ניסינו, לא הצלחנו, אנחנו שוברים את הראש מה לעשות, גם שמה היה לנו כבר אנשים, מי שמטפלת במערכת, בן אדם אחד בן 70 ולא יודע, שתיים, שלוש, גם שמה אנחנו לא תהיה לנו ברירה,

אלדד רבינוביץ:

מתקדמים.

שמוליק זליגמן:

להגיד לך שאנחנו יודעים מה לעשות, התשובה היא – לא. אנחנו עכשיו תל – אביב לראשונה שמנסה לעשות את זה פיתוח של ERP, אבל גם שמה זה, זה מערכת לא ברמה של מערכת של הגבייה, אבל היא גם מערכת ש - , מטורפת, אנחנו שוברים את הראש מה לעשות, ואנחנו מקווה ש - ,

יובל דאר:

יכול להיות שהמדינה אבל, לגודל,

שמוליק זליגמן:

המדינה אין לה, מרכבה זה לא מתאים לרשויות המקומיות.

יובל דאר:

גם המרכבה,

שמוליק זליגמן:

עדיין,

אלדד רבינוביץ:

בעמוד 40, כמויות (לא ברור) חוזר.

שמוליק זליגמן:

ישבנו איתם שבוע שעבר, אבל זה פרויקטים זה שונה מאוד מהיום.

איילת ששון:

כן, זה גם היקפים אחרים.

שמוליק זליגמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה להעיר, שלגבי סוגיית הג"ה זה יש דו"ח, דו"ח, יהיה על זה דיון,

שמוליק זליגמן:

זה אגף חירום וביטחון.

אלדד רבינוביץ:

לא, לא, זה גם יהיה על זה דיון ספציפי כאן בהמשך אחרי החופשות, אז אני לא חושב שנכון לדון במסגרת דו"ח משרד הפנים. מה שכן, יש כאן הערה לגבי הסייבר בעמוד 48, אני רק רוצה לוודא שבאמת יש איזה שהוא מענה,

שמוליק זליגמן:

אם עכשיו, מקימים עכשיו אגף הסייבר.

אלדד רבינוביץ:

יש, בעצם יש מענה עירוני ל - , מתחיל להקים מענה? הוא קיים?

שמוליק זליגמן:

אני לא יודע להגיד לך, אני לא איש מחשוב, אולי איילת, אתם יודעים משהו?

איילת ששון:

זה כבר כמה שנים טובות.

שמוליק זליגמן:

סייבר, אתם יודעים משהו על סייבר? זה באגף המחשוב, עכשיו מקימים אגף הסייבר, אני מקווה שזה יוכיח את עצמו.

אלדד רבינוביץ:

מכתב על תיקון, נראה משהו מאוד אמורפי.

איילת ששון:

מה כתוב שם?

דוברת לא מזוהה:

מה כתוב שקשור לסייבר?

אלדד רבינוביץ:

בעמוד 48, מכתב נוהל טיפול סייבר טוויטה שלא לפני אישור, זה נכלל לפני הרבה זמן, אני רוצה לדעת אם משהו התקדם עם זה פשוט. זהו.

תמר שמעון:

אני מאגף מהחשוב, אני לא יכולה לתת,

שמוליק זליגמן:

תפנה את זה לראש המינהל, יש את ראש המינהל, רני.

עופרה ברכה:

אחד מהדיונים שיהיה פה במהלך חודש ספטמבר, זה באמת נושא של אבטחת מידע,

אלדד רבינוביץ:

נכון,

עופרה ברכה:

וסייבר.

אלדד רבינוביץ:

אז זה בעצם יטופל גם שם.

עופרה ברכה:

אנחנו נדבר על זה.

אלדד רבינוביץ:

מצוין, בסדר. אנחנו נועלים את ה - , יש הערות לפני נעילה לשיבה הזאת?

שמוליק זליגמן:

יובל, אתה רוצה להעיר משהו?

יובל דאר:

לא.

אלדד רבינוביץ:

אז אנחנו ננעל את הישיבה הראשונה.

שמוליק זליגמן:

יורם, אתה רוצה להגיד משהו?

יורם פיטוסי:

דיברנו.

שמוליק זליגמן:

קודם כל אני רוצה להודות לכל מי שהיה שותף, כל האגפים היו שותפים בדו"ח המפורט, בדו"ח הכספי שם, אבל בעיקר, יורם פיטוסי מנהל החשבונות הראשי, שזה 99% מהדברים הוא מעביר, אז באמת יישר כוח ליורם, כמו כל שנה, הדוחות עוברים באמת בצורה מעולה, יש לנו רואה חשבון שיושבים איתנו, אתה מכיר אותם, תשאל אותם מה הם חושבים,

אלדד רבינוביץ:

אני רואה בדו"ח, הדו"ח סך הכול,

שמוליק זליגמן:

כן, אז סך הכול באמת תודה רבה, יורם.

דובר לא מזוהה:

מקצוען.

שמוליק זליגמן:

מקצוען, מקצוען, ו - ,

דוברת לא מזוהה:

יישר כוח.

שמוליק זליגמן:

אתה איתנו, עדיין. לא, יורם אמור לפרוש עוד. הוא איתנו.

עופרה ברכה:

תשמע, זה דמות מיתולוגית,

שמוליק זליגמן:

יורם ואני הגענו באותו יום לעירייה, בשנת 98, רק שהוא היה כבר, אבו עלי, הוא היה כבר,

יורם פיטוסי:

עופרה מכירה אותי.

שמוליק זליגמן:

אבו עלי הוא היה כבר שותף במשרד קסלמן, אני באתי לא ידעתי מה זה, לא ידעתי כלום, יורם בא, באמת פיגורה,

עופרה ברכה:

יורם כל שאלה שהייתה לנו,

שמוליק זליגמן:

חבל על הזמן, באמת.

יורם פיטוסי:

לעופרה יש הרבה.

שמוליק זליגמן:

אין, אני לא יודע אם יש עוד רשויות שיש להם. האמת אני לא יודע. מה אמרת? יורם.

יורם פיטוסי:

יש הרבה זכויות בכל הנושא של הנושא של השיטה של,

עידו רוזנברג:

אפשר לסגור?

יורם פיטוסי:

הדיווח של הרשויות המקומיות,

עופרה ברכה:

ניסינו לייעל את זה, עוד לא,

יורם פיטוסי:

נעשתה מהפתיחה.

שמוליק זליגמן:

אני מסכים, בגלל זה הביאו אותה לעירייה.

יורם פיטוסי:

לא, היא באה ללמוד.

עידו רוזנברג:

רק בשביל התמלול.

שמוליק זליגמן:

חברים, תודה רבה.

יורם פיטוסי:

אני יודע, כי אני הייתי בהתחלה.

עופרה ברכה:

טוב לשמוע.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה להתראות.

סיום הדיון